

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สจล.

ระบบสืบค้นกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

Information Technology Laws Retrieval System

โดย

พันตำรวจโทไพบุณย์ น้อยหุ่น

รหัส 44067226

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร. วิเชียร เปรมชัยสวัสดิ์

วัน เดือน ปี.....	04 พ.ค. 2550
เลขทะเบียน.....	02230
เลขเรียกหนังสือ.....	จดท.พ.9787 2545
"ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สจล."	

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาโครงการศึกษากรณีพิเศษ
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

H002930

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อหัวข้อ	ระบบสืบค้นกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ
นักศึกษา	พันตำรวจโทไพฑูริย์ น้อยหุ่น
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร เปรมชัยสวัสดิ์
ระดับการศึกษา	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
แขนงวิชา	การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
ปีการศึกษา	2545

บทคัดย่อ

เนื่องจากในปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่มากมายหลายฉบับ จึงเป็นการยากแก่ผู้ปฏิบัติงาน หรือผู้เกี่ยวข้องที่จะรับทราบ หรือศึกษา ค้นคว้า ทำความเข้าใจในกฎหมายดังกล่าว จึงเห็นว่าควรพัฒนาระบบสืบค้นกฎหมายที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และจัดเก็บไว้เป็นระบบฐานข้อมูล และทำการศึกษาในแต่ละมาตราของกฎหมายดังกล่าว มีคำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างไร รายละเอียดเป็นอย่างไร ซึ่งประเทศไทยใช้กฎหมายระบบประมวลกฎหมาย จำต้องมีการตีความตามตัวบทกฎหมายนั้น ซึ่งจะทำให้เข้าใจได้ยากหากไม่ได้มีการศึกษาอย่างท่องแท้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาจากคำพิพากษาฎีกา อันเป็นคำพิพากษาของศาลสูงสุด เป็นคำอธิบายที่ถูกต้องในการพิจารณา โดยออกแบบระบบฐานข้อมูลเพื่อจัดเก็บรายละเอียดต่าง ๆ ของกฎหมาย และคำพิพากษาฎีกา ด้วย Ms Access และใช้ Visual Basic เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโปรแกรมสำหรับสืบค้นและบันทึกข้อมูล เพื่อช่วยในการค้นคว้า ศึกษา กฎหมายที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และคำพิพากษา เป็นไปด้วยความสะดวก มีประสิทธิภาพ

Title Information Technology Laws Retrieval Systems
Student Police Lieutenant Colonel Piboon Noyhoon
Advisor Assoc.Prof. Dr. Wichian Premchaiswad
Level of Study Master of Science in Information Technology
Major Information Technology Management
Academic Year 2002

ABSTRACT

Due to the fact there is a several in enforcement law on IT has been in place currently . It is difficult for all involving parties to understand and apply such law properly. As a result , development of IT Investigation system is consider necessary . All the law and legal ruling should be gathered and maintained in one central database. Under Thailand's law system , legal ruling from the Supreme court will be treated as the final clarification and guideline for any unclear matters. This database of Information Technology Law should be prepare by Ms. Access and Use Microsoft Visual Basic as a tool in developing investigation program and data recording. It would help research and study of Information Technology Law to be done in most convenience and effective way

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำโครงการศึกษากรณีพิเศษในหัวข้อเรื่อง ระบบสืบค้นกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ นี้สำเร็จลุล่วงได้ก็เนื่องจากการสนับสนุน การให้คำแนะนำคำปรึกษา ตลอดจนปัจจัยทั้งทางด้านวัตถุ และด้านจิตใจจากหลาย ๆ ฝ่าย ผู้จัดทำจึงใคร่ขอใช้พื้นที่ตรงนี้ ประกาศขอบพระคุณบุคคลท่านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- รศ.ดร.วิเชียร เปรมชัยสวัสดิ์ ซึ่งกรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา โครงการแก่ข้าพเจ้า พร้อมทั้งที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อชี้แนะต่างๆ ตลอดจนคณาจารย์ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ข้าพเจ้า
- ขอขอบคุณเป็นกรณีพิเศษ แด่ พ.ต.ท.ศิริพงษ์ ตีมุตา สำหรับการช่วยเหลือและให้คำปรึกษาที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง
- และสุดท้ายขอขอบคุณความตั้งใจ และความพยายามต่างๆ ที่เกิดขึ้นจนสามารถจัดทำโครงการนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ไพบุลย์ น้อยหุ่น

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	V
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างระบบ.....	2
1.3 ขอบเขตของโครงการศึกษา.....	2
1.4 แนวทางของการพัฒนาระบบ.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย.....	4
2.1.1 ความหมายของกฎหมาย.....	4
2.1.2 ความสำคัญของกฎหมายและความจำเป็นที่ต้องรู้กฎหมาย.....	5
2.1.3 โครงร่างของกฎหมาย.....	6
2.1.4 ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร.....	7
2.1.5 การจัดลำดับความสำคัญของกฎหมาย.....	8
2.1.4 คำพิพากษาฎีกา.....	11
2.2 การจัดการฐานข้อมูล.....	11
2.2.1 ประวัติความเป็นมาของการจัดการฐานข้อมูล.....	11
2.2.2 ระบบฐานข้อมูล.....	12
2.2.3 รูปแบบของฐานข้อมูล.....	13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 ประโยชน์ของฐานข้อมูล	13
2.2.5 การจัดเก็บข้อมูลของระบบฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์	14
2.2.6 ภาษา SQL	14
3. การวิเคราะห์และออกแบบระบบ	16
3.1 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อมูลเดิม	16
3.1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้น	16
3.1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	17
3.2 การออกแบบฐานข้อมูล	19
3.2.1 การกำหนด Entity และความสัมพันธ์	19
3.2.2 Entity Relationship Diagram	21
3.2.3 Entity Relationship Schema	22
3.2.4 Data Dictionary	23
3.3 การออกแบบ User Interface	27
3.3.1 Main Menu หน้าจอหลัก	27
3.3.2 หน้าจอรหัสผ่าน	27
3.3.3 หน้าจอ Admin	29
3.3.4 หน้าจอเพิ่มข้อมูลกฎหมาย	29
3.3.5 หน้าจอเพิ่มรายละเอียดมาตรา	30
3.3.6 หน้าจอเพิ่มรายละเอียดฎีกา	31
3.3.7 หน้าเพิ่มฎีกาใหม่	31
3.3.8 หน้าจอฎีกา-มาตราที่เกี่ยวข้อง	32
3.3.9 หน้าจอแก้ไขฎีกาที่มีอยู่	32
3.3.10 หน้าจอเพิ่มรายละเอียดอัตราโทษ	33
3.3.11 หน้าจอเพิ่มอัตราโทษใหม่	34
3.3.12 หน้าจอเพิ่มอัตราโทษ-มาตราที่เกี่ยวข้อง	34
3.3.13 หน้าจอแก้ไขอัตราโทษที่มีอยู่แล้ว	35
3.3.14 หน้าจอเพิ่มรายละเอียดสารบัญญัติกฎหมาย	35
3.3.15 หน้าจอค้นหา	36

4. สรุปผลและข้อเสนอแนะ	42
4.1 ความเป็นมา.....	42
4.2 ข้อเสนอแนะ.....	42
บรรณานุกรม.....	43
ประวัติผู้เขียน	44

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่	
2.1 สรุปคำสั่ง SQL.....	15
3.1 รายละเอียดของตารางที่ใช้เก็บข้อมูลกฎหมาย.....	23
3.2 รายละเอียดของตารางที่ใช้เก็บข้อมูลรายละเอียดมาตรา.....	24
3.3 รายละเอียดของตารางที่ใช้เก็บข้อมูลรายละเอียดคำพิพากษา.....	25
3.4 รายละเอียดของตารางที่ใช้เก็บข้อมูลรายละเอียดฎีกาที่เกี่ยวกับมาตรา.....	26

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงระดับของกฎหมาย.....	9
2.2 ระดับของข้อมูล 3 ระดับ	12
3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายกับรายละเอียดมาตรา	19
3.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดมาตราและคำพิพากษาศาลฎีกา	20
3.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายกับสารบัญญกฎหมาย.....	20
3.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับมาตรากฎหมาย	21
3.5 E-R Model.....	21
3.6 E-R Relationship Schema.....	22
3.7 ตัวอย่างข้อมูลในตาราง Law	23
3.8 ตัวอย่างข้อมูลในตาราง Detail	24
3.9 ตัวอย่างข้อมูลในตาราง Detail_Supreme.....	25
3.10 ตัวอย่างข้อมูลในตาราง Supreme.....	26
3.11 หน้าจอหลัก.....	27
3.12 หน้าจอรหัสผ่าน	28
3.13 หน้าจอเปลี่ยนรหัสผ่าน.....	28
3.14 หน้าจอสร้างรหัสผ่าน.....	28
3.15 หน้าจอ Admin	29
3.16 หน้าจอเพิ่มรายชื่อกฎหมาย	30
3.17 หน้าจอเพิ่มรายละเอียดมาตรา.....	30
3.18 หน้าจอเพิ่ม/แก้ไขฎีกา.....	31
3.19 หน้าจอเพิ่มฎีกาใหม่	31
3.20 หน้าจอฎีกา-มาตราที่เกี่ยวข้อง.....	32
3.21 หน้าจอแก้ไขรายละเอียดฎีกา.....	33
3.22 หน้าจอหน้าจอเพิ่ม/แก้ไขอัตราโทษ	33
3.23 หน้าจอเพิ่มอัตราโทษใหม่.....	34
3.24 หน้าจอเพิ่มอัตราโทษ- มาตราที่เกี่ยวข้อง.....	34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

ในสังคมปัจจุบัน เราไม่สามารถปฏิเสธได้เลยว่า เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นมีอิทธิพลและผลกระทบอย่างสูงสำหรับการดำเนินชีวิตของมวลมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง โดยเป็นที่ทราบดีว่า เทคโนโลยีชนิดนี้เต็มไปด้วยประสิทธิภาพและความทันสมัย สามารถนำมาซึ่งความสะดวกสบายทุกรูปแบบต่อมวลมนุษย์ สามารถนำไปประยุกต์ต่องานอันหลากหลายตามที่มนุษย์ต้องการ และที่สำคัญ มันสามารถพัฒนาตัวเองได้อย่างมีศักยภาพและต่อเนื่อง ดังนั้น การพัฒนาสังคมปัจจุบันให้ไปสู่สังคมในอนาคต ซึ่งหลายคนอาจเรียกว่า สังคมไซเบอร์ หรือ สังคมเศรษฐกิจแบบใหม่ ตามที่ทุกคนต้องการ ไม่ว่าจะโดยการเสริมความแข็งแกร่งให้กับภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม หรือ ภาคการค้าระหว่างประเทศนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อสังคมด้วย และเนื่องจากความหมายของคำว่า “เทคโนโลยีสารสนเทศ” นั้นเป็นคำที่มีขอบเขตกว้างขวางมาก ดังนั้นการที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้นั้นจะต้องกระทำภายใต้กฎหมายหลายฉบับ อยู่อย่างกระจัดกระจาย และเป็นการยากที่จะทราบว่ามีความหมายฉบับใดเกี่ยวข้องบ้าง จึงเป็นการยากแก่ผู้ปฏิบัติงาน ผู้เกี่ยวข้อง หรือผู้ที่ต้องการศึกษาจะรับทราบข้อกฎหมายดังกล่าวได้อย่างครบถ้วน

ต่อมาศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ได้จัดทำหนังสือรวมกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ รวบรวมกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่กระจัดกระจายเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งหลังจากนั้น ได้มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศออกมาอีก และได้มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับอื่น ซึ่งยังไม่ได้ถูกรวบรวมไว้ในหนังสือดังกล่าว ข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่นั้นจัดเก็บอยู่ในรูปของเอกสาร และมีเฉพาะตัวบทกฎหมายเท่านั้น ไม่ได้มีคำพิพากษาของศาลฎีกา ซึ่งนักกฎหมายถือว่าเป็นคำอธิบายที่ถูกต้องในการพิจารณาพิพากษาคำพิพากษาการกระทำผิดตามพฤติกรรมของผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย ทำให้การศึกษา ค้นคว้าหาข้อมูลเป็นไปด้วยความลำบาก ดังนั้นหากมีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งคำพิพากษาของศาลฎีกาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายนั้นไว้ในฐานข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดียวกันและมีระบบสืบค้นข้อมูลที่มีประสิทธิภาพแล้วก็จะช่วยให้เกิดประโยชน์สำหรับผู้ปฏิบัติงานและผู้สนใจ ศึกษา ค้นคว้า

1.2 วัตถุประสงค์การสร้างระบบ

- 1.2.1 เพื่อศึกษา วิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาระบบสืบค้นฐานข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้สามารถทำงานได้สะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น
- 1.2.2 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้สามารถจัดเก็บ และสืบค้นฐานข้อมูลทางด้านการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ตอบสนองต่อความต้องการมากที่สุด
- 1.2.3 เพื่อจัดทำฐานข้อมูลของระบบสืบค้นฐานข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการเก็บรวบรวมและจัดระบบให้มีความทันสมัยและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ให้ ได้มากขึ้น
- 1.2.4 เพื่อพัฒนา โปรแกรมระบบการจัดเก็บ และสืบค้นข้อมูลให้สามารถเรียกใช้ได้สะดวก และมีความถูกต้อง และทันสมัยใกล้เคียงความเป็นปัจจุบันมากที่สุด
- 1.2.5 เพื่อเป็นระบบสนับสนุนแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป ซึ่งต้องอาศัยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และใช้ประโยชน์จากข้อมูล

1.3 ขอบเขตโครงการศึกษา

โครงการศึกษานี้ จะพัฒนาระบบสืบค้นกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ตั้งแต่ขั้นตอนแรกคือศึกษาความเป็นไปได้ ตลอดจนพัฒนาระบบให้เสร็จสิ้นสามารถนำไปใช้งานได้ โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลบังคับใช้แล้วจำนวนทั้งสิ้น 35 ฉบับ และได้เพิ่มพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ซึ่งเป็นกฎหมายซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับ เข้าไว้ในฐานข้อมูลด้วย และได้รวบรวมข้อมูลคำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายดังกล่าว ตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 เป็นต้นมา

1.4 แนวทางของการพัฒนาระบบ

โครงการระบบสืบค้นกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเอกสาร แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูลคำพิพากษาของศาลฎีกาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายแต่ละฉบับ มาทำการศึกษาและวิเคราะห์ว่าเกี่ยวข้องมาตราใดของกฎหมายฉบับใดบ้าง แล้วจัดทำเป็นระบบฐานข้อมูล จากนั้นจัดทำเป็นโปรแกรมสำหรับสืบค้น โดยสามารถใช้เงื่อนไขในการสืบค้นที่หลากหลาย ซับซ้อน แม้ผู้ใช้ไม่มีความรู้ทางกฎหมายก็สามารถใช้งาน ได้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้มากที่สุด

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 เป็นฐานข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ของกฎหมายและคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 1.5.2 สามารถสืบค้นหาข้อมูลกฎหมายต่างๆ จากตัวบทกฎหมายและจากคำพิพากษาศาลฎีกา โดยสามารถใช้เงื่อนไขในการสืบค้นที่หลากหลาย ซับซ้อน ซึ่งสามารถตอบสนองให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้งานมากที่สุด ด้วยความรวดเร็ว และระบบหนังสือไม่สามารถทำได้
- 1.5.3 สามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อให้ทราบว่าในแต่ละมาตราของกฎหมายในแต่ละฉบับมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวข้องหรือ อย่างไร มีรายละเอียดเป็นอย่างไร และในแต่ละฎีกามีกฎหมายฉบับใดเกี่ยวข้องบ้าง
- 1.5.4 เพื่อเป็นข้อมูลมาตรฐาน สำหรับผู้ที่สนใจจะนำข้อมูลไปใช้อ้างอิงต่อไป
- 1.5.5 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบงานใหม่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะกล่าวถึงเกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการพัฒนาระบบงาน โดยเริ่มจากความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย คำพิพากษาศาลฎีกา รวมถึงตลอดถึงการจัดการการฐานข้อมูล

2.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

2.1.1 ความหมายของกฎหมาย

การนิยามเพื่อหาความหมายของกฎหมายเป็นเรื่องยาก แต่ก็ได้มีการได้พยายามค้นหาคำตอบว่ากฎหมายคืออะไร อาทิเช่น พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ซึ่งได้รับสมญาว่า พระบิดาแห่งกฎหมายไทย ทรงอธิบายไว้ว่า “กฎหมาย นั้นคือ คำสั่งทั้งหลายของผู้ปกครองว่าการแผ่นดินต่อราษฎรทั้งหลาย เมื่อไม่ทำตามแล้วตามธรรมดาต้องโทษ” นักกฎหมายคนอื่น ๆ ก็อธิบายไว้ทำนองเดียวกันคือ

ศาสตราจารย์หลวงจำรุณเนติศาสตร์ อธิบายว่า “กฎหมายเป็นคำสั่งหรือข้อห้ามซึ่งมนุษย์ต้องเคารพในความประพฤติเพื่อมนุษยด้วยกัน อันมาจากรัฐชาติหรือหมู่มนุษย์ มีลักษณะทั่วไปทั่วไปใช้บังคับได้เสมอ ไปและจำต้องปฏิบัติตาม”

อย่างไรก็ตามทุกนิยามความหมายดังกล่าวข้างต้น ก็จะทำให้เพียงการอธิบายความหมายที่ใกล้เคียงที่สุด ว่ากฎหมายคืออะไรเท่านั้น แต่ยังไม่เคยปรากฏเลยว่า มีผู้ใดสามารถให้คำตอบที่สมบูรณ์ถูกต้องที่สุดในข้อนี้ได้ ทั้งนี้เพราะแม้แต่ตัวกฎหมายเอง ก็เป็นอนิจจังอย่างหนึ่ง ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามภาวะการณ์และกาลสมัยของสังคม

กฎหมายนั้นมีความหมายหลายประการสุดแท้แต่จะถือเอาข้อใดเป็นสาระสำคัญ ถ้าถือเอาหน้าของกฎหมายเป็นสำคัญแล้ว กฎหมายย่อมหมายถึง กฎแห่งความประพฤติของมนุษย์ในสังคมซึ่งทำหน้าที่ควบคุมความประพฤติของมนุษย์และเป็นบรรทัดฐานความประพฤติ สำหรับมนุษย์รุ่นต่อไปในอันที่จะปฏิบัติตาม แต่ถ้าถือเอาแหล่งหรือผู้ทำให้มีกฎหมายตามความเป็นจริงในสังคมเป็นหลักแล้ว กฎหมาย ย่อมหมายถึง คำสั่งของผู้เป็นใหญ่ในสังคมซึ่งมีอำนาจในการออกคำสั่งนั้น และ การละเมิด

คำสั่งย่อมได้รับผลร้ายอย่างใดอย่างหนึ่งเสมอ อย่างไรก็ตาม ลักษณะของกฎหมายโดยทั่วไป แบ่งออกได้เป็น 4 ประการ

1. กฎหมายมีลักษณะเป็นคำสั่งบังคับมิใช่คำวิงวอน หรือแถลงการณ์
2. กฎหมายเป็นคำสั่งบังคับที่กำหนดขึ้น โดยมีผู้อำนาจในสังคม ซึ่งเรียกว่า รัฐชาติปิตัย
3. กฎหมายเป็นคำสั่งบังคับที่ใช้บังคับ หรือให้เป็นที่ยอมรับแก่คนทั่วไป
4. กฎหมายต้องมีสภาพบังคับใช้แก่ผู้ฝ่าฝืน

2.1.2 ความสำคัญของกฎหมายและความจำเป็นที่ต้องรู้กฎหมาย

ด้วยสัญชาตญาณของมนุษย์ย่อมชอบที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ตามใจชอบเพราะทุกคนรักความอิสระ แต่ถ้าทุกคนทำอะไรตามใจชอบจนเกินไป ก็อาจเป็นการรบกวนและก่อความเดือดร้อนระหว่างกันได้ ดังนั้นการกำหนดขอบเขตความอิสระในการทำอะไร ๆ จึงต้องมีการจำกัดลงด้วยมาตรฐานอันเดียวกันที่จะใช้บังคับเป็นการทั่วไปแก่ทุกคน ในลักษณะของกฎเกณฑ์และข้อบังคับต่างๆ ซึ่งจะกำหนดวิถีทางปฏิบัติภารกิจของมนุษย์ประจำวันนับตั้งแต่เกิดจนตาย หากผู้ใดกระทำเกินขอบเขตที่กำหนดไว้แล้ว ผู้นั้นย่อมจะต้องได้รับผลร้ายจากสังคมเป็นการตอบแทน กฎเกณฑ์และข้อบังคับเหล่านี้ได้วิวัฒนาการตามภาวะของสังคมจนกลายเป็นกฎหมาย ซึ่งจะได้อธิบายต่อไป ดังนั้นจึงไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าชีวิตของคนเราไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกฎหมายและเกี่ยวข้องกับกฎหมาย

โดยเฉพาะในปัจจุบัน เราจะยังเห็นได้ชัดว่ากฎหมายเกี่ยวข้องกับชีวิตเรามาก ตั้งแต่เราเกิดกฎหมายก็กำหนดว่า เข้าบ้านหรือมาราคต้องไปแจ้งเกิดเพื่อขอรับสูติบัตร เมื่อมีอายุครบ 15 ปีบริบูรณ์ก็ต้องทำบัตรประจำตัวประชาชน จะสมรสก็ต้องจดทะเบียนสมรส ระหว่างเป็นสามีภรรยา การจัดการทรัพย์สินก็ตกอยู่ภายใต้กฎหมาย เมื่อเสียชีวิตก็ต้องแจ้งเพื่อขอรับใบมรณบัตร นอกจากนี้ในชีวิตประจำวันก็ยังมีกรณีเกี่ยวข้องกับกฎหมาย เช่น ตื่นขึ้นมาต้องออกไปจ่ายตลาดซื้ออาหารบริโภค ก็ต้องใช้กฎหมาย เช่น กฎหมายว่าด้วยการซื้อขาย เมื่อไปทำงานเป็นลูกจ้างเขาก็ต้องใช้กฎหมายจ้างแรงงานและกฎหมายแรงงาน จึงเห็นได้ว่าในแต่ละวันชีวิตต้องผูกพันกับกฎหมายตลอดเวลา

ด้วยเหตุนี้การรู้และเข้าใจกฎหมายมีความจำเป็นแก่ประชาชนเพราะเป็นการให้ประโยชน์แก่ประชาชนเองโดยตรง และในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างความเป็นระเบียบ และความสงบเรียบร้อยในสังคมขึ้น เพราะถ้าหากประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจทางด้านกฎหมายก็มักจะเกิดปัญหาขึ้น อันเป็นข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนด้วยกัน และประชาชนต่อข้าราชการผู้ปฏิบัติกร ไปตามหน้าที่ ซึ่งปรากฏอยู่เสมอว่าข้อขัดแย้งเหล่านี้เกิดจากความไม่เข้าใจกันอันเนื่องมาจากความไม่รู้กฎหมายทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นในทางกฎหมายจึงเกิดหลักเกณฑ์สำคัญประการหนึ่งว่า “ความไม่รู้กฎหมายไม่เป็นข้อแก้ตัว” ทั้งนี้เป็นหลักที่สืบเนื่องมาจากนโยบายการใช้กฎหมายว่า บุคคลใดจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมาย เพื่อให้หลุดพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายมิได้ ทั้งนี้เพราะหากให้มีการกล่าวอ้างดังกล่าวได้ การบังคับใช้กฎหมายก็จะไม่เป็นการทั่วไปแก่คนทุกคน เพราะบางคนจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมายเพื่อให้พ้นผิดกันเสียหมด ก็คงไม่ต้องมีการรับโทษตามความรับผิดชอบนั้น ยิ่งกว่านั้นถ้าหากให้แก้ตัวได้ก็จะยังเป็นการส่งเสริมให้คนปิดหูปิดตาไม่ยอมรับรู้กฎหมาย เพราะถ้ายิ่งรู้มากก็ต้องรับผิดชอบมาก ถ้ารู้น้อยก็ไม่ต้องรับผิดชอบเท่าไร

ฉะนั้นโดยหลักแล้วบุคคลจะอ้างว่าไม่รู้กฎหมายไม่ได้ เว้นแต่กฎหมายเปิดโอกาสให้กล่าวอ้างได้ ข้อยกเว้นเช่น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 64 ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมายเพื่อให้พ้นจากความรับผิดชอบในทางอาญาไม่ได้ แต่ถ้าศาลเห็นว่าตามสภาพและพฤติการณ์ผู้กระทำความผิดอาจจะไม่รู้ ว่า กฎหมายบัญญัติว่า การกระทำนั้นเป็นความผิด ศาลอาจอนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานต่อศาล และถ้าศาลเชื่อว่าผู้กระทำไม่รู้ว่ากฎหมายบัญญัติไว้เช่นนั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้” จากบทบัญญัติมาตรานี้จะเห็นได้ว่ากฎหมายยอมรับรู้ข้อแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมาย แต่การยอมรับของกฎหมายนี้ยังไม่เด็ดขาดโดยสิ้นเชิง เพราะถ้าศาลเชื่อว่า ผู้นั้นไม่รู้ว่ามีความผิดนั้นจริงๆแล้ว ศาลเพียงแต่จะลงโทษให้น้อยลงเท่านั้น มิได้ยกเลิกการกระทำความผิดนั้นให้สิ้นสภาพไป

2.1.3 โครงร่างของกฎหมาย

กฎหมายแต่ละฉบับยังประกอบด้วย โครงร่างสำคัญสองประการ คือ ส่วนที่เป็นหลักการของกฎหมาย และส่วนที่เป็นเหตุผลของกฎหมาย

2.1.3.1 หลักการของกฎหมาย (Principle) อาจหมายถึงสาระสำคัญหรือข้อใหญ่ใจความของกฎหมายทั้งฉบับซึ่งได้มาจากการพิจารณาตามกฎหมายนั้นแล้วสรุปเอาแต่หลักสำคัญ แต่ถ้าจะพูดถึงรายละเอียดของกฎหมายนั้นทั้งฉบับ หลักการของกฎหมายก็คือนวัตกฎหมายแต่ละมาตรานั้นเอง

2.1.3.2 ส่วนเหตุผลของกฎหมาย (Rational) นั้นเป็นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังตัวบทกฎหมายหรือหลักการของกฎหมาย เป็นสิ่งที่ไม่อาจตรวจสอบได้จากตัวบทกฎหมายแต่ละคำหรือแต่ละมาตราที่เป็นเช่นนี้เพราะเหตุผลของกฎหมายเป็นสิ่งที่นำมาสู่ตัวบทกฎหมายหรือเป็นเหตุของกฎหมาย ในขณะที่หลักการของกฎหมายเป็นผล

การทราบถึงเหตุผลของกฎหมายจะทำให้เกิดประโยชน์ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. จะทำให้เข้าใจกฎหมายนั้นได้ชัดเจนขึ้น เช่น กฎหมายอาญาลงทาในความผิดฐานลักทรัพย์ แต่การลักทรัพย์ในเคสสถานย่อมทำให้ต้องรับโทษหนักกว่าการลักทรัพย์นอกเคสสถาน ข้อที่ควรใคร่ครวญคือเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

2. จะทำให้ทราบประวัติวิวัฒนาการของกฎหมายนั้น อันจะทำให้ใช้กฎหมายนั้นได้ถูกต้องในโอกาสต่อไป และเป็นการเพิ่มพูนความทางกฎหมายอีกส่วนหนึ่งด้วย

3. จะทำให้ตีความกฎหมายนั้นได้ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การใช้กฎหมายได้อย่างถูกต้องสมควรตามความมุ่งหมายของกฎหมาย ดังตัวอย่างจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 4 ซึ่งบัญญัติว่า “อันกฎหมายนั้นท่านว่าต้องใช้ในบรรดากรณีซึ่งต้องด้วยบัญญัติใดๆ แห่งกฎหมายตามตัวอักษรหรือตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้นๆ”

การค้นหาเหตุผลของกฎหมายอาจทำได้จากการตรวจดูรายงานจากการประชุมร่างกฎหมาย บันทึกเหตุผลประกอบร่างกฎหมาย การเปรียบเทียบกฎหมายไทยกับกฎหมายต่างประเทศในส่วนที่มีหลักการตรงกัน หรือแม้แต่การสอบถามเอาจากผู้รู้ ในทางปฏิบัติมักพบตัวอย่างได้เสมอที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ว่าศาลตัดสินคดีโดยตีความกฎหมายในทางที่ขัดต่อวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ข้อวิจารณ์เหล่านี้ เช่น คำกล่าวที่ว่า ศาลเถรตรงเกินไปบ้าง ความคิดจำกัดอยู่ในวงแคบบ้าง ล้วนแต่เป็นเรื่องของโครงสร้างของกฎหมายทั้งสิ้น คือการให้ความสำคัญแก่ส่วนที่เป็นหลักการมากกว่าส่วนที่เป็นเหตุผล แต่ก็มีข้อพิจารณาเช่นกันว่า การใช้กฎหมายโดยคำนึงถึงเหตุผล แต่ไม่คำนึงถึงหลักการหรือถ้อยคำในกฎหมายเสียเลยก็เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเช่นกัน เพราะเป็นการนำเอาสิ่งที่อยู่ข้างหลักกฎหมายมาใช้ โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่ประจักษ์แจ้งอยู่แล้ว การที่แยกเอาโครงสร้างของกฎหมายออกเป็นสองส่วน จึงมิใช่ให้ถือเอาส่วนใดแล้วตัดส่วนอื่นออก แต่เป็นการเตือนหรือเน้นว่าจะถือเอาสิ่งที่ปรากฏ โดยไม่คำนึงถึงที่มาหรือเบื้องหลังของสิ่งนั้นหาได้ไม่ หรืออีกนัยหนึ่งจะถือเอาแต่ร่างกายโดยไม่คิดถึงวิญญาณหรือเจตนารมณ์ด้วยหาได้ไม่นั่นเอง

2.1.4 ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร

ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร หรือระบบประมวลกฎหมายเป็นระบบที่สืบทอดมาจากกฎหมายโรมันซึ่งยึดถือกฎหมายลายลักษณ์อักษรเป็นสำคัญ โดยยึดเนื้อหาของกฎหมายเป็นหลักเมื่อกฎหมายใดถูกบัญญัติขึ้น โดยผ่านกระบวนการบัญญัติกฎหมาย(หรือกระบวนการนิติบัญญัติ) ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ กฎหมายที่ผ่านกระบวนการบัญญัติกฎหมายเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นกฎหมายลายลักษณ์อักษรทั้งสิ้น เช่น รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติต่างๆ ประมวลกฎหมายต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว ซึ่งประเทศไทยก็เป็นประเทศที่ใช้ระบบประมวลกฎหมาย

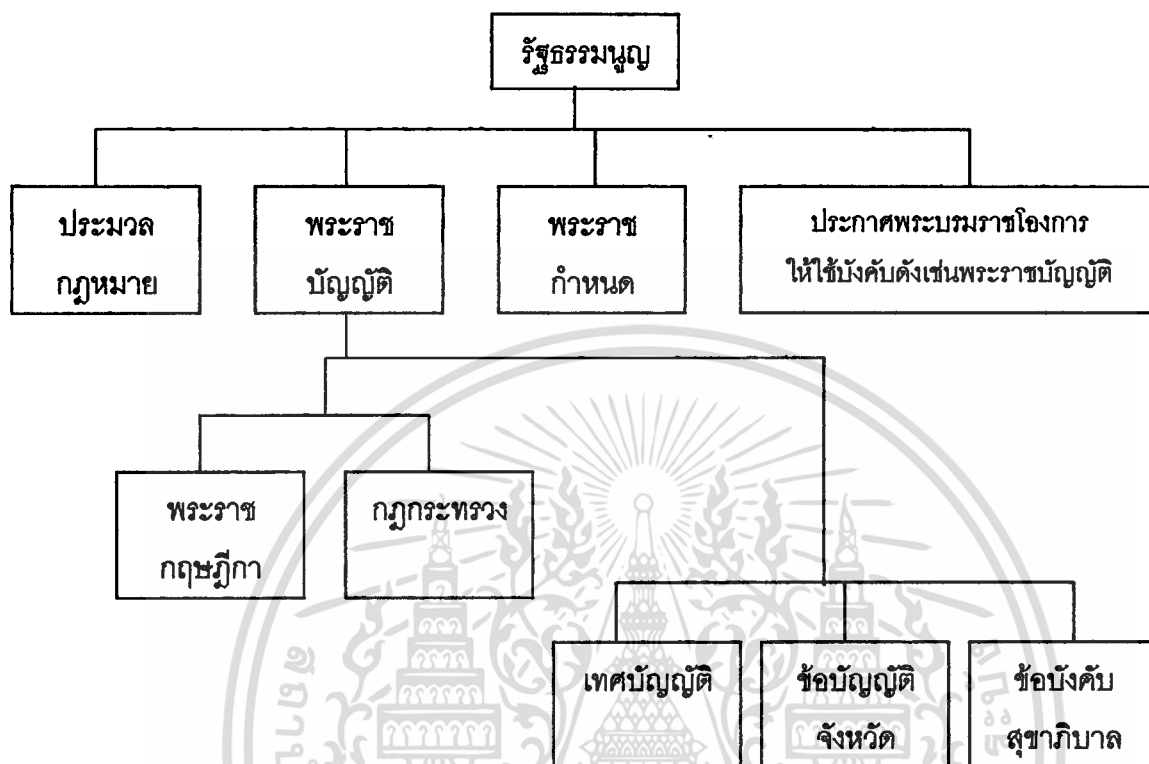
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 การจัดลำดับความสำคัญของกฎหมาย

โดยปกติกฎหมายของไทยนั้นส่วนใหญ่เป็นกฎหมายลายลักษณ์อักษร ในบรรดากฎหมายลายลักษณ์อักษรทั้งหลายย่อมมีระดับชั้นต่างกัน กฎหมายรัฐธรรมนูญอันเป็นแม่บทในการวางระเบียบการบริหารประเทศย่อมมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นกฎหมายที่ออกโดยรัฐสภา กฎหมายที่ออกโดยรัฐบาล และกฎหมายที่ออกโดยองค์การการปกครองท้องถิ่น ตามลำดับ

หากจะจัดลำดับความสำคัญตามศักดิ์ของกฎหมาย (Hierarchy of laws) หรือลำดับชั้นของกฎหมายย่อมจะเรียงลดหลั่นกันไป ดังต่อไปนี้

1. รัฐธรรมนูญ
2. พระราชบัญญัติ ประมวลกฎหมาย พระราชกำหนด พระบรมราชโองการ(ประกาศ พระบรมราชโองการให้ใช้บังคับดั่งเช่นพระราชบัญญัติ)
3. พระราชกฤษฎีกา
4. กฎกระทรวง
5. เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล และข้อบัญญัติจังหวัด

ภาพที่ 2.1 แสดงระดับชั้นของกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นกฎหมายที่กำหนดรูปแบบของการปกครองและระเบียบบริหารประเทศ ตลอดจนสิทธิหน้าที่ของประชาชนพลเมืองในประเทศนั้น รัฐธรรมนูญจึงเป็นกฎหมายที่มีศักดิ์สูงสุด เป็นกฎหมายที่สำคัญกว่ากฎหมายฉบับใดทั้งสิ้นและเป็นกฎหมายหลักที่ให้หลักประกันแก่ประชาชน จะมีกฎหมายฉบับใดออกมาขัดแย้งรัฐธรรมนูญมิได้ หากมีกฎหมายฉบับใดเรื่องใดออกมาขัดรัฐธรรมนูญ กฎหมายฉบับนั้นย่อมไม่มีผลใช้บังคับ เนื่องจากขัดกับกฎหมายแม่บทที่ยึดถือเป็นหลักในการปกครองบริหารประเทศ กฎหมายฉบับอื่นๆที่ออกมาย่อมต้องสนองรับหลักการและนโยบายที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

พระราชบัญญัติและประมวลกฎหมาย เป็นกฎหมายที่ออกโดยผ่านกระบวนการนิติบัญญัติตามที่บัญญัติเป็นขั้นตอนไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยความเห็นชอบของรัฐสภาซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งปวง และพระมหากษัตริย์ได้ลงพระปรมาภิไธยใช้บังคับเป็นกฎหมาย จึงเป็นกฎหมายที่ออกตามปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธรรมดา โดยความเห็นชอบของประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ถือว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญรองลงมาจากรัฐธรรมนูญ การออกกฎหมายโดยทั่วไปนั้น โดยวิธีปกติธรรมดาจะออกในรูปพระราชบัญญัติเสมอ แต่ถ้าหากกฎหมายฉบับใดมีลักษณะครอบคลุมเรื่องที่เกี่ยวข้องกันหลายเรื่องก็อาจจะออกในรูปประมวลกฎหมายได้ เช่นประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายที่ดิน ประมวลรัษฎากร เป็นต้น แต่ประมวลกฎหมายเหล่านี้เมื่อร่างเสร็จเรียบร้อยแล้วจะต้องมีพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายฉบับนั้นๆอีกทีหนึ่ง

พระราชกำหนด เป็นกฎหมายที่พระมหากษัตริย์ทรงตราขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ และทรงตราขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีเฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษ เช่น มีความจำเป็นเร่งด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัย ความมั่นคง หรือรักษาผลประโยชน์ของประเทศ จึงไม่อาจรอให้ฝ่ายนิติบัญญัติออกกฎหมายตามวิธีปกติได้ทันการณ์ พระราชกำหนดมีศักดิ์เทียบเท่าพระราชบัญญัติ แต่เมื่อตราขึ้นใช้แล้วจะต้องนำเสนอต่อรัฐสภาภายในระยะเวลาอันสั้น(ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด) ถ้ารัฐสภาอนุมัติพระราชกำหนดก็กลายเป็นพระราชบัญญัติ แต่ถ้ารัฐสภาไม่อนุมัติพระราชกำหนด พระราชกำหนดก็ตกไปหรือสิ้นผลบังคับ การต่างๆที่เป็นไประหว่างที่มีพระราชกำหนดก็ไม่ถูกกระทบกระเทือนเพราะเหตุที่พระราชกำหนดต้องตกไปเช่นนั้น

พระราชกฤษฎีกา คือกฎหมายที่พระมหากษัตริย์ทรงตราขึ้น โดยคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี เป็นกฎหมายที่ฝ่ายบริหารได้ออกโดยอาศัยอำนาจแห่งกฎหมาย เช่น พระราชบัญญัติฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือโดยที่พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจตราขึ้นเป็นพิเศษ โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย พระราชกฤษฎีกามีศักดิ์ต่ำกว่าพระราชบัญญัติ พระราชกำหนด และจะขัดกับกฎหมายใดที่ศักดิ์สูงกว่าไม่ได้ โดยปกติพระราชกฤษฎีกาเป็นกฎหมายที่กำหนดรายละเอียดสืบเนื่องมาจากความในพระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนด จึงเป็นการประหยัดเวลาที่รัฐสภาไม่ต้องพิจารณาในรายละเอียด คงพิจารณาแต่หลักการและนโยบายที่จะต้องบัญญัติในกฎหมายหลัก แล้วจึงให้อำนาจออกพระราชกฤษฎีกาภายหลัง ซึ่งเป็นการสะดวกที่ฝ่ายบริหารจะมากำหนดรายละเอียดในทางปฏิบัติเองและยังเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เหมาะสมแก่เหตุการณ์ได้ง่าย เพราะฝ่ายบริหารสามารถแก้ไขได้เอง โดยไม่ต้องผ่านขั้นตอนนิติบัญญัติดังเช่นการออกพระราชบัญญัติ หนึ่ง มีพระราชกฤษฎีกาบางประเภทที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ เช่น พระราชกฤษฎีกาเปิดหรือปิดสมัยประชุมสภา พระราชกฤษฎีกายุบสภา พระราชกฤษฎีกาเหล่านี้มีความสำคัญมากกว่าพระราชกฤษฎีกาที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

กฎกระทรวง คือกฎหมายที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ หรือพระราชกำหนด เป็นผู้ออกเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายหลักในเรื่องนั้นๆ และโดยปกติกฎหมายหลักจะระบุให้อำนาจในการออกกฎกระทรวงในแต่ละกรณีไว้ กฎกระทรวงเป็นกฎหมายที่ออกโดยฝ่ายบริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่นเดียวกับพระราชกฤษฎีกา แต่แตกต่างกับพระราชกฤษฎีกาตรงที่ว่า ถ้าเป็นเรื่องสำคัญมากก็จะออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ถ้าสำคัญรองลงมาก็ออกเป็นกฎกระทรวง เนื่องจากกฎกระทรวงเป็นกฎหมายที่ออกตามกฎหมายแม่บท จึงไม่อาจจะขัดกับกฎหมายที่เป็นแม่บทนั่นเอง และกฎหมายอื่น ๆ ที่มีศักดิ์สูงกว่าได้ นอกจากกระทรวง หากจะกำหนดกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติ ก็อาจจะออกระเบียบข้อบังคับ หรือประกาศเพื่อความสะดวกในการบริหารงานได้อีกด้วย

เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบังคับสุขาภิบาล ต่างเป็นกฎหมายที่ได้รับอำนาจ ซึ่งเป็นองค์ประกอบรองท้องถิ่นที่ปกครองตนเอง การออกกฎหมายระดับนี้ย่อมจะขัดต่อกฎหมายระดับต่างๆที่เหนือกว่าไม่ได้

การทราบศักดิ์ของกฎหมายมีประโยชน์ในทางปฏิบัติคือ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกกฎหมายใด ต้องกระทำโดยกฎหมายที่มีศักดิ์เท่ากันหรือสูงกว่า เช่น การแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ต้องทำโดยตรารัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติม การยกเลิกพระราชกฤษฎีกาก็ต้องทำโดยตราพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่ จะออกกฎกระทรวงมายกเลิกพระราชกฤษฎีกาไม่ได้

2.1.6 คำพิพากษาฎีกา

ถึงแม้ประเทศไทยจะเป็นประเทศที่ใช้ระบบประมวลกฎหมายก็ตาม แต่คำพิพากษาก็เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการศึกษาทำความเข้าใจกฎหมาย ซึ่งถือว่าเป็นบรรทัดฐานในการแปลหรือตีความตัวบทกฎหมายมาตราต่างๆ ที่ดีที่สุดอย่างหนึ่ง นอกจากนี้การอ่านคำพิพากษาก็ยังทำให้ทราบถึงตัวอย่างการใช้กฎหมายตลอดจนแนวความคิดและให้เหตุผลของศาลฎีกาด้วย ดังนั้นการได้อ่านและทำความเข้าใจคำพิพากษาฎีกา จะทำให้แตกฉานในตัวบทกฎหมาย

อย่างไรก็ตาม คำพิพากษาฎีกาเป็นเพียงคำตัดสิน ซึ่งเป็นการตีความตัวบทกฎหมายเท่านั้น คำพิพากษาฎีกาไม่ใช่ตัวบทกฎหมาย ดังนั้นการศึกษาคำพิพากษาฎีกาจึงต้องศึกษาด้วยความพินิจพิเคราะห์ว่า คำพิพากษาฎีกานั้นเป็นคำตัดสินหรือเป็นการตีความตัวบทกฎหมายที่ถูกต้อง มีเหตุมีผลและสมเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้นหรือไม่

กฎหมายต่างกับคำพิพากษาของศาล เพราะคำพิพากษาของศาลจะใช้บังคับได้ต่อเมื่อมีคดีเกิดขึ้น และมีผลระหว่างคู่ความที่เกี่ยวข้อง ส่วนกฎหมายวางหลักเกณฑ์ไว้ทั่ว ๆ ไปสำหรับทุกคนที่จะต้องปฏิบัติตาม

2.2 การจัดการฐานข้อมูล

2.2.1 ประวัติความเป็นมาของการจัดการฐานข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นมาของระบบฐานข้อมูลเริ่มจากประเทศสหรัฐอเมริกา ริเริ่มโครงการอพอลโลเพื่อส่งมนุษย์อวกาศไปยังดวงจันทร์ ซึ่งโครงการนั้นจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเป็นจำนวนมาก และมีการใช้ระบบฐานข้อมูลในโครงการนี้โดยว่าจ้างให้บริษัท IBM เป็นผู้พัฒนาระบบดูแลข้อมูลที่เรียกว่า GIUM (Generalized Update Access Method) ซึ่งนับแต่นั้นมาระบบจัดการฐานข้อมูลก็ถูกใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน โมเดลแบบเน็ตเวิร์ค เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2517 จากคณะกรรมการชุดหนึ่งซึ่งเป็นทีมเดียวกับชุดที่พัฒนาภาษาโคบอล และได้ร่างข้อกำหนดมาตรฐานสำหรับ โคดาชีวิล์ ขึ้นในปี พ.ศ.2515 ซึ่งในเวลานั้น ดร.คอดด์ (E.F. Codd) ก็ได้เสนอผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับโมเดลใหม่ได้แก่ โมเดลเชิงสัมพันธ์ ซึ่งหลักทฤษฎีของ ดร.คอดด์ ได้รับความสนใจจากนักวิจัยและบริษัทผู้ค้าเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นอย่างมาก โดย IBM ได้สร้างระบบ DB2 ขึ้นมาเพื่อนำออกสู่งานธุรกิจ

2.2.2 ระบบฐานข้อมูล

ฐานข้อมูล คือ การนำข้อมูล ในองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกันมารวมกันไว้อย่างเป็นระบบในที่เดียวกัน โดยที่ผู้ใช้ฐานข้อมูลแต่ละคนจะมองข้อมูลนี้ในแง่มุม หรือ วิวที่แตกต่างกันไปตามจุดประสงค์ของการประยุกต์ใช้งาน ระบบฐานข้อมูลจัดแบ่งข้อมูลออกเป็น 3 ระดับ คือ

2.2.2.1 ระดับภายใน (Internal หรือ Physical Level) เป็นระดับของการจัดเก็บข้อมูลจริง ๆ

2.2.2.2 ระดับหลักการ (Conceptual Level) เป็นระดับที่มอง Entity และความสัมพันธ์ระหว่าง Entity รวมทั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับข้อมูลและผู้มีสิทธิใช้

2.2.2.3 ระดับภายนอก (External หรือ View Level) เป็นระดับข้อมูลที่มองเห็นจากการใช้งานของแต่ละผู้ใช้แต่ละคน ข้อมูลทั้ง 3 ระดับมีความสัมพันธ์ ดังแสดงในภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ระดับของข้อมูล 3 ระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 รูปแบบของฐานข้อมูล

รูปแบบของฐานข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

2.2.3.1 ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (Relational Database) เป็นฐานข้อมูลที่มีความนิยมใช้กันมากในปัจจุบันซึ่งจะสามารถใช้งานได้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกระดับตั้งแต่ไมโครคอมพิวเตอร์จนกระทั่งถึงเมนเฟรมคอมพิวเตอร์ จะมีโครงสร้างกล่าวคือ ข้อมูลจะถูกเก็บอยู่ในรูปแบบตาราง (Table) ภายในตารางจะแบ่งออกเป็นแถว (Row) และคอลัมน์ (Column) แต่ละตารางจะมีจำนวนแถว (Row) ได้หลายแถว และจำนวนคอลัมน์ (Column) ได้หลายคอลัมน์ แถวแต่ละแถวจะสามารถเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า ระเบียบ หรือเรคอร์ด (Record) คอลัมน์แต่ละคอลัมน์สามารถเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเขตข้อมูลหรือฟิลด์ (Field)

2.2.3.2 ฐานข้อมูลแบบลำดับชั้น (Hierarchical Database) เป็นลักษณะของฐานข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ของข้อมูลเป็นแบบหนึ่งต่อหนึ่ง หรือ หนึ่งต่อกลุ่ม แต่จะ ไม่มีความสัมพันธ์แบบกลุ่มต่อกลุ่มในฐานข้อมูลแบบนี้ ลักษณะ โครงสร้างของฐานข้อมูลแบบลำดับชั้นนี้ จะมีลักษณะคล้ายต้นไม้ที่คว่ำหัวลง จึงอาจเรียกโครงสร้างฐานข้อมูลแบบนี้ได้อีกแบบหนึ่งว่า โครงสร้างแบบต้นไม้ (Tree Structure) โดยจะมีระเบียบที่อยู่แถวบนซึ่งจะเรียกว่า ระเบียบพ่อแม่ (Parent record) ระเบียบในแถวถัดลงมาจะเรียกว่า ระเบียบลูก (Child record) ซึ่งระเบียบพ่อแม่จะสามารถมีระเบียบลูกได้มากกว่าหนึ่งระเบียบ แต่ละระเบียบลูกแต่ละระเบียบจะมีระเบียบพ่อแม่เพียงหนึ่งระเบียบเท่านั้น

2.2.3.3 ฐานข้อมูลแบบข่ายงาน (Network Database) โครงสร้างแบบข่ายงานประกอบด้วยประเภทของเรคคอร์ด และกลุ่มของข้อมูลของเรคคอร์ดนั้นๆ เช่นเดียวกับโครงสร้างของฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์และเชิงลำดับชั้น ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเรคคอร์ดในฐานข้อมูลชนิดนี้เรียกว่า Set Type

2.2.4 ประโยชน์ของระบบฐานข้อมูล

2.2.4.1 ลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล (Redundancy)

2.2.4.2 หลีกเลี่ยงความขัดแย้งกันของข้อมูล (Inconsistency) โดยมี DBMS ควบคุมดูแลแก้ไขให้ตรงกัน

2.2.4.3 สามารถใช้ข้อมูลร่วมกัน (Shared) หลายคนเข้าใช้ข้อมูลพร้อมๆกัน ได้

2.2.4.4 ข้อมูลมีความปลอดภัย (Security)

2.2.4.5 สามารถควบคุมความเป็นมาตรฐานได้ (Standard)

2.2.4.6 สามารถควบคุมความคงสภาพของข้อมูลได้ (Integrity)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4.7 ข้อมูลมีความเป็นอิสระ (Data Independence)

2.2.5 การจัดเก็บข้อมูลของระบบฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์

ข้อมูลที่จัดเก็บอยู่ในฐานข้อมูลจะเก็บอยู่ในลักษณะของเอนทิตี (Entity) และความสัมพันธ์ระหว่าง Entity นั้นๆ โดยกำหนดให้ Entity ที่มีความสัมพันธ์กันมี Attribute ที่เหมือนกัน และใช้ค่าของ Attribute ในส่วนที่เหมือนกันนี้เป็นตัวระบุข้อมูลในข้อมูลใน Entity ที่มีความสัมพันธ์กัน โดยความสัมพันธ์ระหว่าง Entity นี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ชนิดดังนี้

2.2.5.1 ความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-To-One) ถ้า Entity A มีความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่งกับ Entity B แล้วหมายความว่า ข้อมูลในแถวใดๆของ Entity A จะมีความสัมพันธ์กับข้อมูลใน Entity B เพียงแถวเดียวเท่านั้น และในทางกลับกันข้อมูลในแต่ละแถวใน Entity B จะมีความสัมพันธ์กับข้อมูลเพียงแถวเดียวใน Entity A

2.2.5.2 ความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อกลุ่ม (One-To-Many) ความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อกลุ่มระหว่าง Entity A และ Entity B หมายถึงว่าข้อมูล หนึ่งแถวจาก Entity A สามารถมีความกับข้อมูล Entity B ได้มากกว่า 1 แถว แต่ข้อมูลแต่ละแถวใน Entity B จะมีความสัมพันธ์กับข้อมูลใน Entity A ได้เพียงแถวเดียวเท่านั้น

2.2.5.3 ความสัมพันธ์แบบกลุ่มต่อกลุ่ม (Many-To-Many) ความสัมพันธ์แบบกลุ่มต่อกลุ่มระหว่าง Entity A และ Entity B หมายถึง ข้อมูลแต่ละแถวใน Entity A สามารถมีความสัมพันธ์กับข้อมูลใน Entity B มากกว่าหนึ่งแถว และข้อมูลแต่ละแถวใน Entity B สามารถมีความสัมพันธ์กับ Entity A ได้มากกว่าหนึ่งแถวเช่นเดียวกัน

2.2.6 ภาษา SQL

ในแง่ของทฤษฎีทางคณิตศาสตร์แล้ว ภาษา SQL มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีของความสัมพันธ์แคลคูลัส (Relation Calculus) ซึ่งคิดค้นขึ้นมาโดย คร.คอคค์ ซึ่งเป็นภาษาที่แทบจะกล่าวได้ว่าเป็นที่นิยมใช้กันมากที่สุด โดยภาษา SQL ถือกำเนิดขึ้นในห้วงปฏิบัติการเชิงวิจัยของบริษัทไอบีเอ็มที่เมือง San Jose มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ในช่วงกลางทศวรรษที่ 1970 Chamberlin เป็นผู้บัญญัตินิยามขึ้นมา และได้เริ่มพัฒนาระบบทศของขึ้นบนระบบ R โดยในตอนนั้นใช้ชื่อว่า SEQUEL (ซึ่งถูกเปลี่ยนชื่อเป็น SQL ในปี พ.ศ.2543) ผลของการทดลองครั้งนั้นเป็นที่น่าพอใจมาก ดังนั้นบริษัทไอบีเอ็ม จึงได้ให้การสนับสนุนอย่างจริงจังในการพัฒนาระบบดังกล่าวกันมาตั้งแต่นั้น และในปีพ.ศ. 2525 ไอบีเอ็ม ก็ได้ปล่อยตัวระบบดังกล่าวออกสู่วงการธุรกิจภายใต้ชื่อ SQL/DS (Structure Query Language/Data System) จนกระทั่งนิยมใช้กันแพร่หลายในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 สรุปคำสั่งของ SQL

คำสั่งสำหรับเรียกดูข้อมูล	
SELECT	เรียกดูข้อมูลจากตารางได้ 1 หรือมากกว่า 1 ตาราง
คำสั่งสำหรับการใช้ข้อมูล	
INSERT	เติมข้อมูล 1 แถว หรือมากกว่า 1 แถวลงในตาราง
UPDATE	แก้ไขข้อมูลใน 1 แถว หรือมากกว่า 1 แถว
DELETE	ลบข้อมูล 1 แถว หรือมากกว่า 1 แถวจากตาราง
คำสั่งสำหรับนิยามข้อมูล	
CREATE TABLE	นิยาม โครงสร้างข้อมูลในตารางที่จะสร้างขึ้นใหม่
DROP TABLE	ลบ โครงสร้างของตารางข้อมูลออกจากระบบ
ALTER TABLE	เพิ่มคอลัมน์ใหม่ลงในตาราง
CREATE INDEX	สร้างดัชนีของตารางซึ่งประกอบด้วย 1 คอลัมน์ หรือมากกว่า
DROP INDEX	ยกเลิกดัชนีออกจากระบบ
CREATE VIEW	นิยามวิวของผู้ใช้
DROP VIEW	ลบวิวออกจากระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การวิเคราะห์และออกแบบระบบ

ในการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสืบค้นฐานข้อมูลกฎหมายและคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น จะเริ่มต้นด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาทำการศึกษา ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับโครงสร้างฐานข้อมูลและการออกแบบฐานข้อมูล โดยความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบฐานข้อมูลนั้น ได้ทำการศึกษาออกแบบด้วยการใช้ระเบียบวิธีการพัฒนาแบบวัฏจักรพัฒนาระบบ (System Development Life Cycle – SDLC) และได้ศึกษาถึงการออกแบบฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (Relation Database) การจัดการระบบฐานข้อมูล เพื่อให้การจัดการระบบฐานข้อมูลเป็นระบบระเบียบและมีคุณภาพ

ปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่มากมายหลายฉบับ หากไม่ใช้ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายที่ดีพอแล้ว อาจไม่ทราบว่าในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้นั้น ต้องกระทำภายใต้กฎหมายฉบับใดบ้าง เมื่อทราบว่ามีความหมายฉบับใดเกี่ยวข้องแล้วก็ยังเป็นการยากที่จะทำความเข้าใจ อันเนื่องจากศัพท์บัญญัติขึ้นในกฎหมาย จึงต้องมีการตีความตามตัวบทกฎหมายนั้น ๆ หากไม่ได้เป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านกฎหมายย่อมไม่สามารถเข้าใจศัพท์บัญญัติขึ้นได้ จำต้องมีบทอธิบายเพื่อประกอบทำให้เกิดความเข้าใจในตัวบทกฎหมายนั้น ๆ ดีขึ้น ต้องศึกษาคำพิพากษาศาลฎีกา อันเป็นคำพิพากษาของศาลสูงสุด เป็นบรรทัดฐานในการตีความกฎหมาย

3.1 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อมูลเดิม

อันเนื่องมาจากยังไม่มีมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลขึ้นมาใช้งาน ข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวข้องนั้น ยังคงถูกเก็บอยู่ในรูปของเอกสาร

3.1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้น

- แหล่งที่มีการเก็บข้อมูลกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และคำพิพากษาศาลฎีกา แต่ละหน่วยงานหรือแหล่งที่มีการเก็บนั้น ไม่ได้มีข้อมูลเก็บไว้ครบถ้วนทั้งหมด และไม่เป็นปัจจุบัน เช่น สถานทีบางแห่งมีแต่ พระราชบัญญัติ แต่ไม่มีมีคำพิพากษาศาลฎีกา บางแห่งมีพระราชบัญญัติฉบับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่งแต่ไม่มีอีกพระราชบัญญัติหนึ่ง อาจเป็นเพราะว่าหน่วยงานหรือสถานที่นั้นมีหน้าที่หรือมีความรับผิดชอบในด้านใดก็มักจะมีเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้น

- ในส่วนของกฎหมาย กับคำพิพากษาของศาลฎีกานั้น ไม่ได้จัดทำให้เป็นระบบที่มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน การศึกษาหรือค้นหาทำได้ยาก และมีข้อจำกัดในการค้นหา

- ความทันสมัยของข้อมูลกฎหมาย และคำพิพากษาศาลฎีกา ไม่เป็นปัจจุบัน

- ความถูกต้องของข้อมูลกฎหมาย และคำพิพากษาศาลฎีกา

จึงเห็นได้ว่าความยากในการดำเนินการนั้นจะเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งทางด้านตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และคำพิพากษาที่เกี่ยวข้องแล้วให้ได้ครบถ้วนแล้ว ยังคงต้องทำการศึกษาวิเคราะห์ว่าทั้งคำพิพากษาศาลฎีกานั้นเกี่ยวข้องกับตัวบทกฎหมายใดบ้าง ส่วนรูปแบบของความสัมพันธ์ในส่วนของฐานข้อมูลนั้นอาจไม่มีความซับซ้อนมากเท่าใดนัก

3.1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเดิมเป็นการจัดเก็บในรูปแบบของเอกสาร เช่น พระราชบัญญัติต่าง ๆ คำราทางกฎหมาย และคำพิพากษาศาลฎีกา โดยส่วนมากเป็นการแยกเก็บเฉพาะกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง มีเพียงหนังสือรวมกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ เพียงเล่มเดียวเท่านั้นที่ได้มีการรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องเอาไว้ด้วยกัน ได้แก่

- พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537
- พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ.2522
- พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534
- พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ.2542
- พระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2519
- พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การ โทรคมนาคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ.2522
- พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การ โทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศ พ.ศ.2524
- พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พ.ศ.2447
- พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมการไปรษณีย์แห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2533
- พระราชบัญญัติองค์การ โทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2497

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498
- พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498
- พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2543
- พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. 2473
- พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พ.ศ. 2483
- พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484
- พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.2493
- พระราชบัญญัติสภาพความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2502
- พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2508
- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522
- พระราชบัญญัติข้าราชการแห่งชาติ พ.ศ.2528
- พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ.2530
- พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
- พระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2502
- พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย พ.ศ. 2510
- พระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521
- พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522
- พระราชบัญญัติพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ.2534
- พระราชบัญญัติการพัฒนาและการส่งเสริมพลังงาน พ.ศ.2535
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.2535
- พระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2535
- พระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542
- พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2542
- พระราชบัญญัติโทรเลขและ โทรศัพท์ พ.ศ. 2477

แต่ก็ยังคงเป็นเพียงการรวบรวมกฎหมายหลาย ๆ ฉบับ ที่เกี่ยวข้องเข้าไว้ด้วยกัน ยังไม่มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนั้น ๆ ไว้ในหนังสือเล่มดังกล่าว และในปัจจุบันได้มีการออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฎหมายที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้นอีก พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 และ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

ในส่วนคำพิพากษาศาลฎีกานั้น มีการจัดเก็บเป็นรูปเล่ม โดยสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ เป็นผู้จัดทำเป็นรายปี โดยเรียงลำดับตามเลขที่ฎีกาภายในปีนั้น ๆ

สรุปได้ว่าการจัดเก็บข้อมูลเดิมนั้น ข้อมูลกฎหมาย และคำพิพากษา มิได้จัดเก็บไว้ด้วยกัน หรือหากมีการรวบรวมไว้ภายในหนังสือเล่มเดียวกันก็จะเป็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับหลักๆ เช่น ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นต้น

ดังนั้นในการสร้างระบบสืบค้นกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จนั้น จะอยู่ที่การเก็บรวบรวมข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายนั้นๆ โดยจะต้องเก็บรวบรวมให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน จากนั้นนำข้อมูล โดยเฉพาะคำพิพากษาศาลฎีกามาทำการศึกษาวิเคราะห์ว่าเกี่ยวข้องกับตัวบทกฎหมายมาตราใดของกฎหมายฉบับใด ในส่วนรูปแบบของฐานข้อมูลนั้นอาจไม่ได้มีความยุ่งยาก หรือซับซ้อนมากนัก มี Entity เพียงไม่กี่ Entity เท่านั้น และอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือ การออกแบบระบบเพื่อให้ผู้ใช้ สามารถใช้เงื่อนไขในการค้นหาได้หลากหลาย มีความซับซ้อน เพื่อให้ผู้ใช้ค้นหาข้อมูลได้ตรงกับความต้องการมากที่สุด แม้ผู้ใช้มีความรู้ทางด้านกฎหมายไม่มากนัก

3.2 การออกแบบฐานข้อมูล

3.2.1 การกำหนด Entity และความสัมพันธ์

การจัดทำระบบสืบค้นกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ จะประกอบไปด้วยข้อมูลกฎหมายทั้งหมด ข้อมูลรายละเอียดในแต่ละมาตราของกฎหมายแต่ละฉบับ และข้อมูลคำพิพากษาศาลฎีกา โดยสามารถกำหนดความสัมพันธ์ของ Entity ต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกันได้ดังนี้

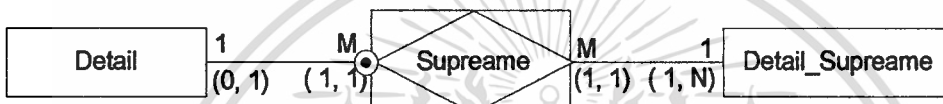
แสดงถึงการสร้าง Relation ของ Entity ระหว่าง Law กับ Detail เป็นแบบ One-to-many โดยกฎหมาย 1 ฉบับ มีรายละเอียดของกฎหมายได้มากกว่า 1 มาตรา แต่รายละเอียดในหนึ่งมาตราสามารถอยู่ได้ในกฎหมาย 1 ฉบับ

ภาพที่ 3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง กฎหมาย(Law) กับรายละเอียดมาตรา (Detail)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Detail กับ Detail_Supreame เป็นแบบ Many-to-many ซึ่งใน 1 รายละเอียดมาตรามิได้หลายฎีกา และ ใน 1 ฎีกา สามารถมิได้หลายรายละเอียดมาตรา ดังนั้นจึงแยก Supreame ออกมาเป็น Composite Entity

ภาพที่ 3.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง รายละเอียดมาตรา (Detail) และ คำพิพากษาฎีกา

แสดงถึงการสร้าง Relation ของ Entity ระหว่าง Law กับ Content เป็นแบบ One-to-many โดยกฎหมาย 1 ฉบับ มีสารบัญชของกฎหมายได้มากกว่า 1 หมวด

ภาพที่ 3.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง กฎหมาย(Law) กับสารบัญชกฎหมาย (Content)

แสดงถึงการสร้าง Relation ของ Entity ระหว่าง อัตราโทษ Penal กับ Detail เป็นแบบ One-to-many โดยอัตราโทษ 1 รายการ สามารถมิได้รายมาตราของกฎหมาย (Detail) แต่ในแต่ละมาตราของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

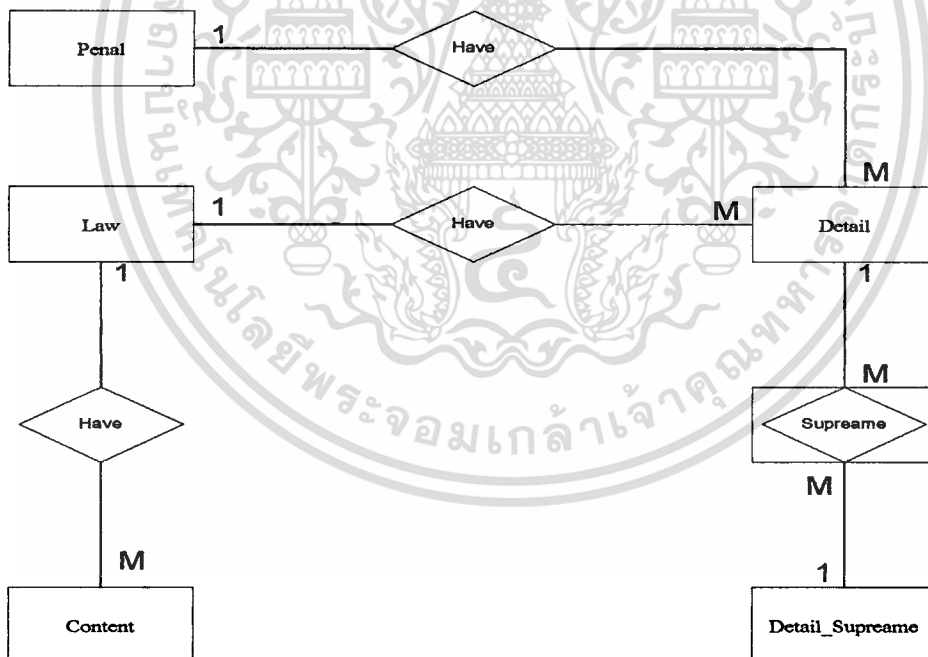
กฎหมายสามารถมีอัตราโทษได้ กว่า 1 มาตรา แต่รายละเอียดในหนึ่งมาตราสามารถอยู่รายการ หรือไม่มีเลขก็ได้

ภาพที่ 3.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราโทษ(Penal) กับมาตรากฎหมาย (Detail)

3.2.2 Entity Relationship Diagram

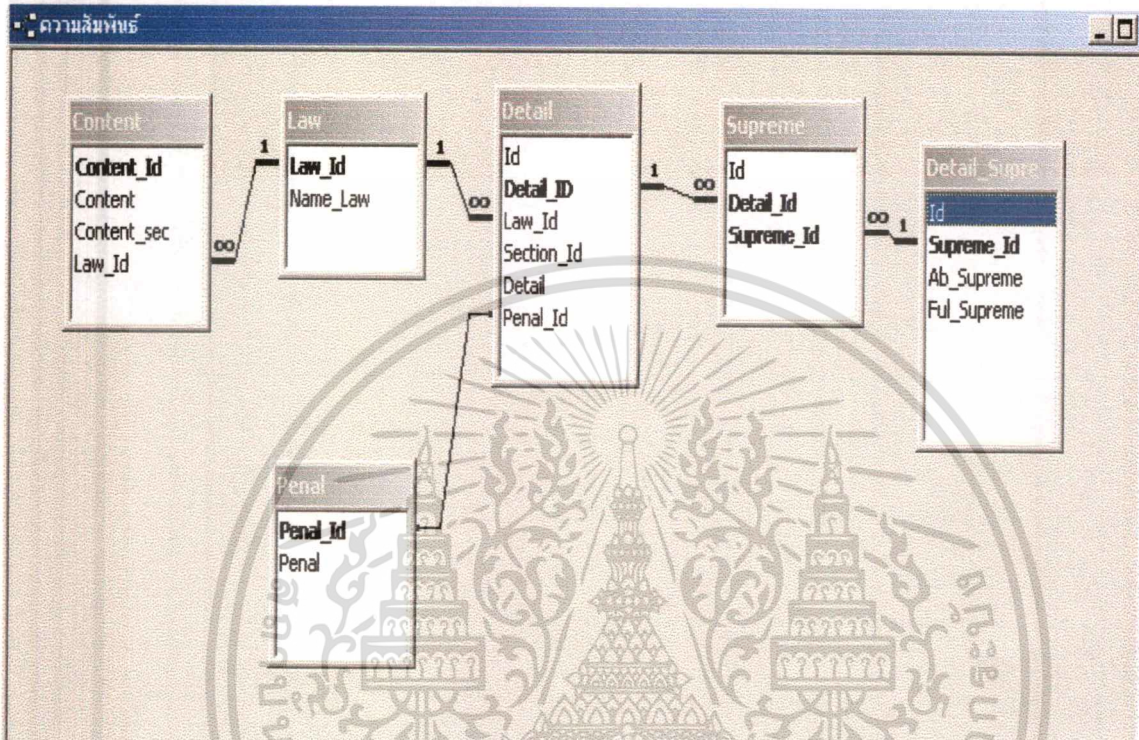
จากการวิเคราะห์ระบบฯ ได้ออกแบบฐานข้อมูล แล้วแสดงเป็นความสัมพันธ์ของ Entity แสดงใน Entity-Relationship Model ด้านล่างนี้

ภาพที่ 3.5 E-R Model

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 Entity-Relationship Schema

ภาพที่ 3.6 E-R Relationship Schema

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4 Data Dictionary

รายละเอียดและความหมายเกี่ยวกับตารางและข้อมูล

3.2.4.1 Law ตารางเก็บข้อมูลกฎหมาย

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดของตารางที่ใช้เก็บข้อมูลกฎหมาย

ชื่อเขตข้อมูล		ชนิดข้อมูล
Law_Id		Text
Name_Law		Text

หัวไป ค้นหา	คุณสมบัติเขตข้อมูล
ขนาดเขตข้อมูล	10 บิต
รูปแบบ	
รูปแบบการป้อนข้อมูล	
ป้ายคำอธิบาย	
ค่าเริ่มต้น	
กฎการตรวจสอบ	No
ข้อความตรวจสอบ	Yes
จำเป็น	Yes (No Duplicates)
อนุญาตให้ความยาวเป็นศูนย์	No
ดัชนี	No
การนับ Unicode	No Control
IME Mode	None
IME Sentence Mode	

ตัวอย่างข้อมูลในตาราง Law

Law_Id	Name_Law
P001	พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544
P002	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537
P003	พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ.2522
P004	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542
P005	พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534
P006	พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ.2542
P007	พระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2519

ภาพที่ 3.7 ตัวอย่างข้อมูลในตาราง Law

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4.2 Detail ตารางเก็บรายละเอียดของมาตรา

ตารางที่ 3.2 รายละเอียดของตารางที่ใช้เก็บข้อมูลรายละเอียดมาตรา

ชื่อเขตข้อมูล	ชนิดข้อมูล
Id	AutoNumber
Detail_ID	Text
Law_Id	Text
Section_Id	Text
Detail	Memo
Penal_Id	Number
คุณสมบัติเขตข้อมูล	
ทั่วไป ค้นหา	
ขนาดเขตข้อมูล	Long Integer
ค่าใหม่	Increment
รูปแบบ	
ป้ายคำอธิบาย	
ดัชนี	Yes (Duplicates OK)

ตัวอย่างข้อมูลในตาราง Detail

Id	Detail	Law_Id	Section_Id	Detail	Penal_Id
272	P004 M038	พระราชบัญญัติ ป้องกันและ ปราบปรามการ ฟอกเงิน พ.ศ. 2542	มาตรา 38	มาตรา 38 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการธุรกรรม เลขานุการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขานุการมีอำนาจดังต่อไปนี้ (1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กร	97
248	P004 M014	พระราชบัญญัติ ป้องกันและ ปราบปรามการ ฟอกเงิน พ.ศ. 2542	มาตรา 14	มาตรา 14 ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าธุรกรรมใดที่ได้กระทำไปแล้วโดยมิได้มีการรายงานตามมาตรา 13 เป็นธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานตามมาตรา 13 ให้สถาบันการเงินรายงานให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า	96
247	P004 M013	พระราชบัญญัติ ป้องกันและ ปราบปรามการ ฟอกเงิน พ.ศ. 2542	มาตรา 13	หมวด 2 การรายงานและการแสดงตน มาตรา 13 เมื่อมีการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน ให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมนั้นต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่าธุรกรรมดังกล่าวเป็น	96

ภาพที่ 3.8 ตัวอย่างข้อมูลในตาราง Detail

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

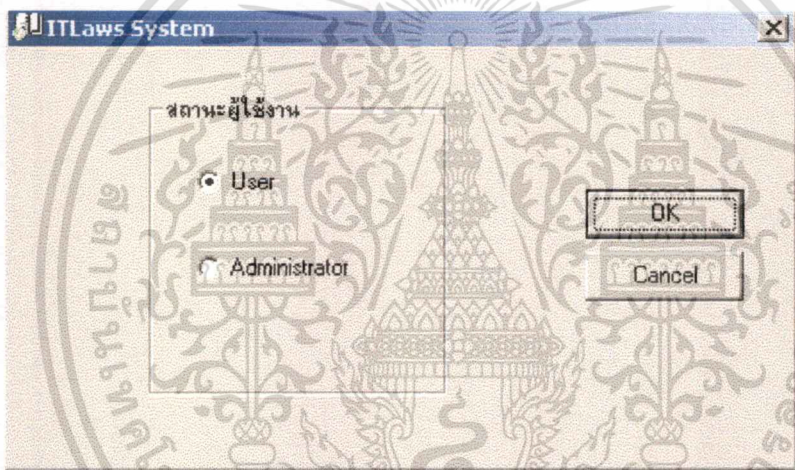
3.3 การออกแบบ User Interface

หน้าจอ (User Interface) หรือแบบฟอร์มสำหรับ Input และ Output ข้อมูลนั้นมี ดังนี้

3.3.1 Main Menu หน้าจอหลัก

เป็นหน้าจอแรกที่จะปรากฏเมื่อ run Program โดยจะเป็นเมนูให้เลือกสถานะของผู้ใช้ ระหว่างผู้ใช้โดยทั่วไป ซึ่งจะใช้งานระบบได้เฉพาะในการค้นหาข้อมูลได้เท่านั้น ไม่สามารถเพิ่ม แก้ไข หรือลบข้อมูลใดๆได้ กับสถานะของ Administrator โดยจะมีรหัสผ่าน ซึ่งจะสามารถเพิ่มเติมข้อมูล แก้ไข หรือลบข้อมูลได้

ซึ่งในที่นี้จะได้อธิบายประกอบภาพไปโดยเริ่มจากสถานะของ Administrator

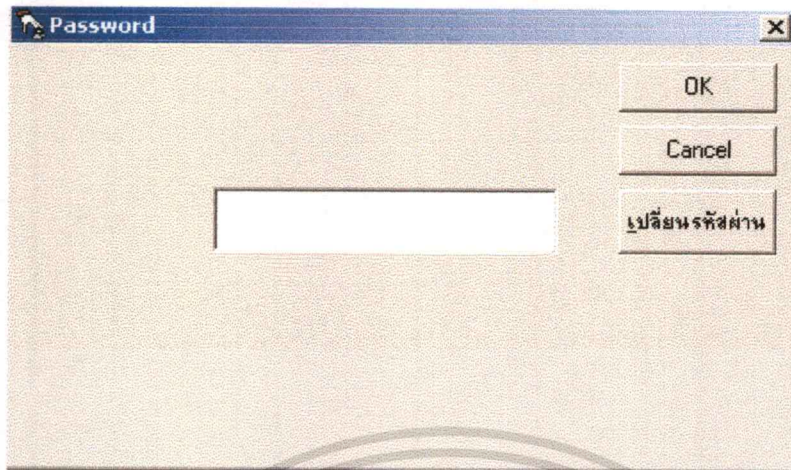

ภาพที่ 3.11 หน้าจอหลัก

3.3.2 หน้าจอรหัสผ่าน (Password)

หลังจากผู้ใช้เลือกสถานะ Administrator แล้วคลิกปุ่ม ตกลงจะปรากฏหน้าจอให้กรอกรหัสผ่าน โดยรหัสผ่านนี้ได้ถูกเก็บไว้ในตาราง Password จะเก็บค่าเป็นตัวเลขที่มีการเข้ารหัสไว้ เช่นในตารางจะเก็บค่าตัวเลข 10705 แต่จะไม่นำตัวเลขนี้ไปใช้เป็นรหัสผ่าน ซึ่งจะเป็นรักษาความปลอดภัยให้กับระบบได้ในระดับหนึ่ง หากกรหัสผ่านไม่ถูกต้อง 3 ครั้ง โปรแกรมจะถูกปิดโดยอัตโนมัติ และสามารถเปลี่ยนรหัสผ่านได้

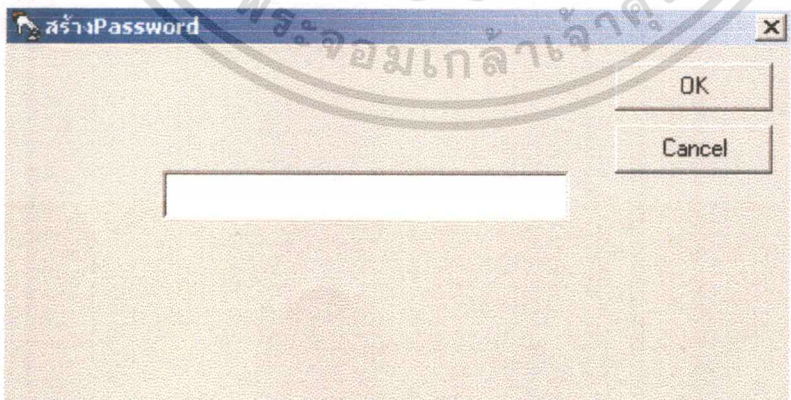
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 หน้าจอรหัสผ่าน

ภาพที่ 3.13 หน้าจอเปลี่ยนรหัสผ่าน

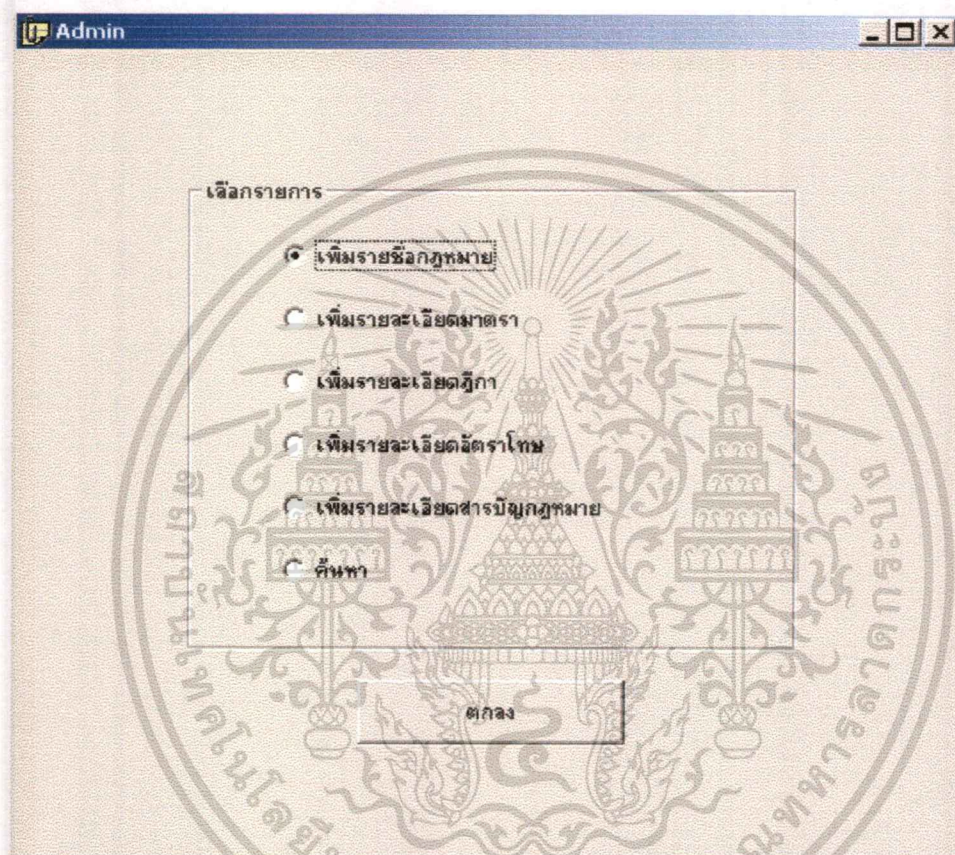

ภาพที่ 3.14 หน้าจอสร้างรหัสผ่านใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 หน้าจอ Admin

เมื่อกรอกรหัสผ่านถูกต้องแล้ว จะปรากฏหน้าจอ Admin ให้เลือกรายการว่าจะทำการใด เช่น เพิ่มรายชื่อกฎหมาย เพิ่มรายละเอียดของมาตรา เพิ่มรายละเอียดคดีกา หรือ ค้นหา

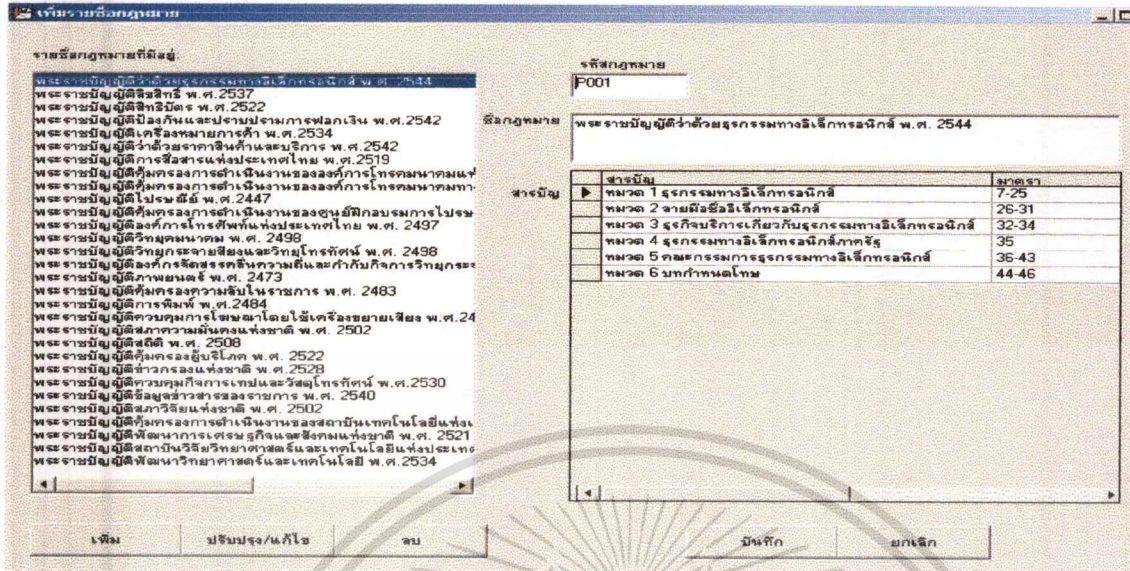

ภาพที่ 3.15 หน้าจอ Admin

3.3.4 หน้าจอเพิ่มรายชื่อกฎหมาย

เมื่อเลือกรายการเพิ่มรายชื่อกฎหมายจะปรากฏหน้าจอเพิ่มรายชื่อกฎหมาย ซึ่งเมื่อคลิกปุ่มเพิ่มโปรแกรมจะทำการออกรหัสกฎหมายให้โดยอัตโนมัติ แล้วจึงพิมพ์รายชื่อกฎหมายตามที่ต้องการ หากต้องการแก้ไขกฎหมายเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้คลิกปุ่มปรับปรุง/แก้ไข แล้วเลือกไปที่กฎหมายที่ต้องการแก้ไข

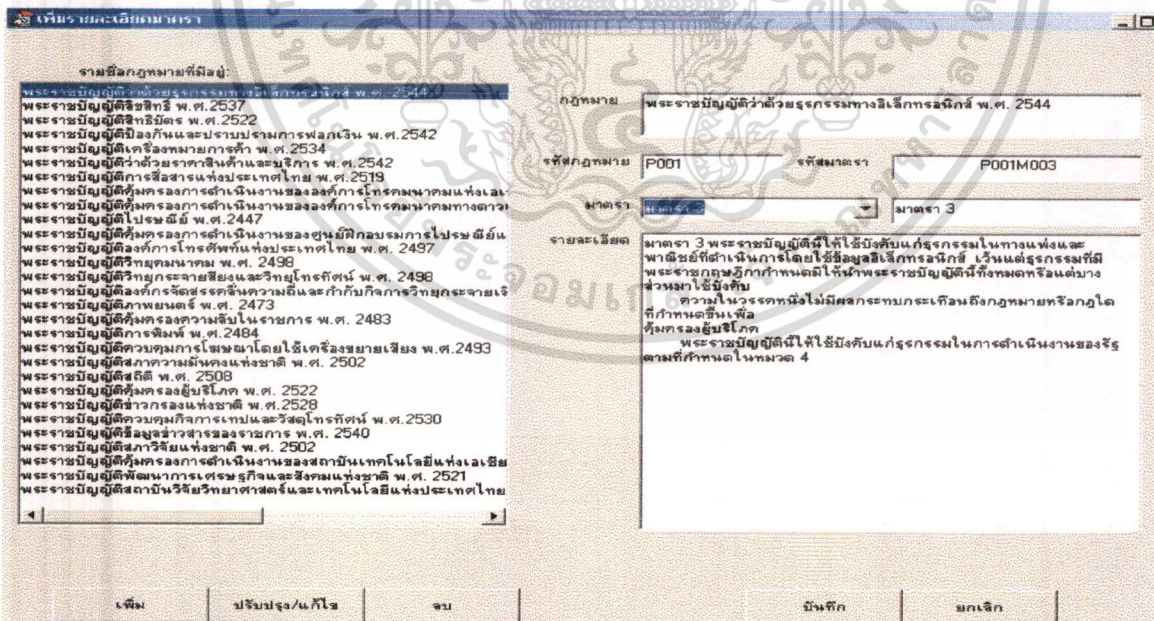
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.16 หน้าจอเพิ่มรายชื่อกฎหมาย

3.3.5 หน้าจอเพิ่มรายละเอียดมาตรา

เมื่อเลือกรายการเพิ่มรายละเอียดมาตราจะปรากฏหน้าจอ เพิ่มรายละเอียดมาตรา

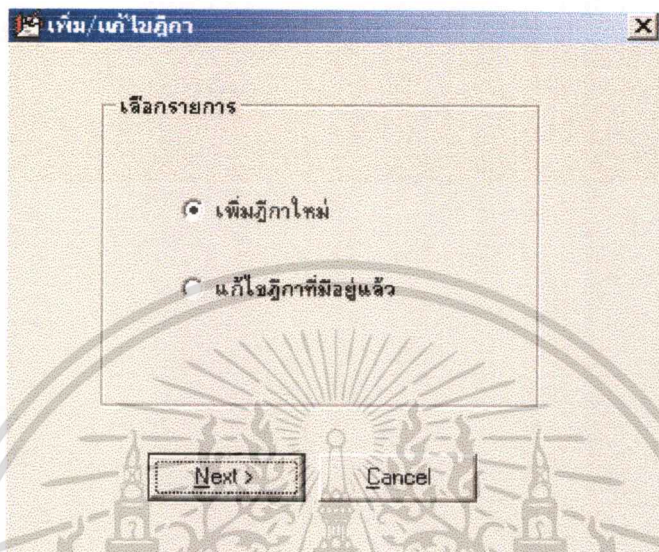

ภาพที่ 3.17 หน้าจอเพิ่มรายละเอียดมาตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.6 หน้าจอเพิ่มรายละเอียดฎีกา

จะให้เลือกว่าต้องการเพิ่มฎีกาใหม่ หรือแก้ไขฎีกาที่มีอยู่แล้ว

ภาพที่ 3.18 หน้าจอเพิ่ม/แก้ไขฎีกา

3.3.7 หน้าจอเพิ่มฎีกาใหม่

สำหรับเพิ่มรายละเอียดของฎีกาใหม่ที่ต้องการ

ภาพที่ 3.19 หน้าจอเพิ่มฎีกาใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.8 หน้าจอฎีกา-มาตราที่เกี่ยวข้อง

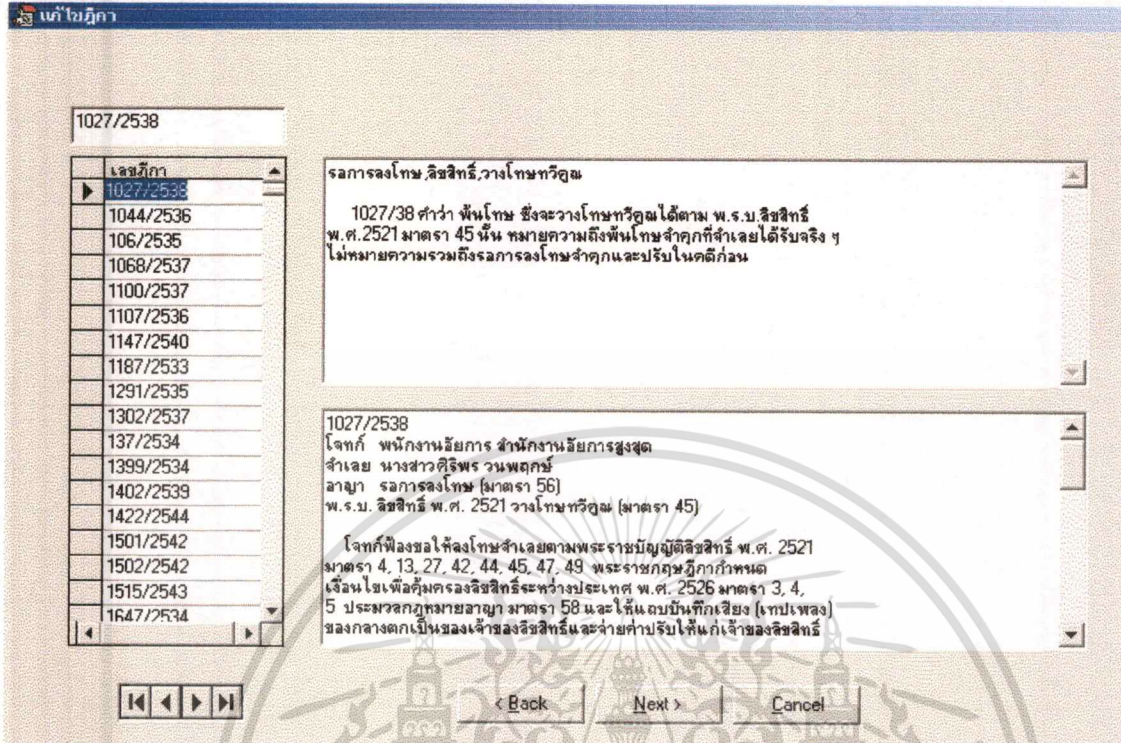
หลังจากที่เพิ่มรายละเอียดฎีกาแล้ว เมื่อคลิกปุ่ม Next จะปรากฏหน้าจอฎีกา-มาตราที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เพิ่มมาตราที่เกี่ยวข้อง โดยเลือกรายชื่อกฎหมายที่ต้องการ แล้วเลือกมาตราที่เกี่ยวข้องฎีกานั้น เสร็จแล้วคลิกปุ่ม Save โปรแกรมจะทำการบันทึกข้อมูล

The screenshot shows a software window titled "ฎีกา-มาตราที่เกี่ยวข้อง". At the top left, there is a search box containing "eew". To its right, the text "เลือกกฎหมาย - มาตราที่สัมพันธ์กับเลขที่ฎีกานี้" is displayed. Below this is a dropdown menu. The main area contains a table with two columns: "กฎหมาย" and "มาตรา". A large, semi-transparent watermark of the Thai Ministry of Justice seal is overlaid on the table area. At the bottom of the window, there are three buttons: "< Back", "Save", and "Cancel".

ภาพที่ 3.20 หน้าจอเพิ่มฎีกา-มาตราที่เกี่ยวข้อง

3.3.9 หน้าจอแก้ไขฎีกาที่มีอยู่แล้ว

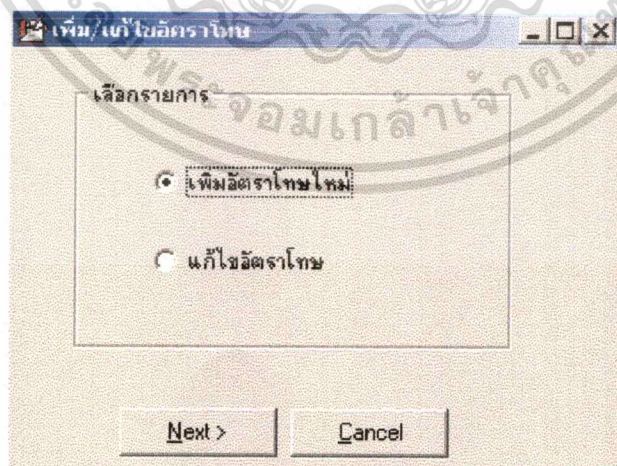
หากเลือกรายการแก้ไขฎีกาที่มีอยู่แล้ว จะปรากฏหน้าจอแก้ไขฎีกา เลือกฎีกาที่ต้องการแก้ไข ซึ่งจะเป็นการให้แก้ไขรายละเอียดในส่วนของฎีกาย่อสั้น และย่อยาว หากต้องการแก้ไขมาตราที่เกี่ยวข้องกับฎีกา ให้คลิกปุ่ม Next จะปรากฏหน้าจอหน้าจอรฎีกา-มาตราที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทำการแก้ไข

ภาพที่ 3.21 หน้าจอแก้ไขรายละเอียดบัญชี

3.3.10 หน้าจอเพิ่มรายละเอียดอัตราโทษ

จะให้เลือกว่าต้องการเพิ่มอัตราโทษใหม่ หรือแก้อัตราโทษที่มีอยู่แล้ว

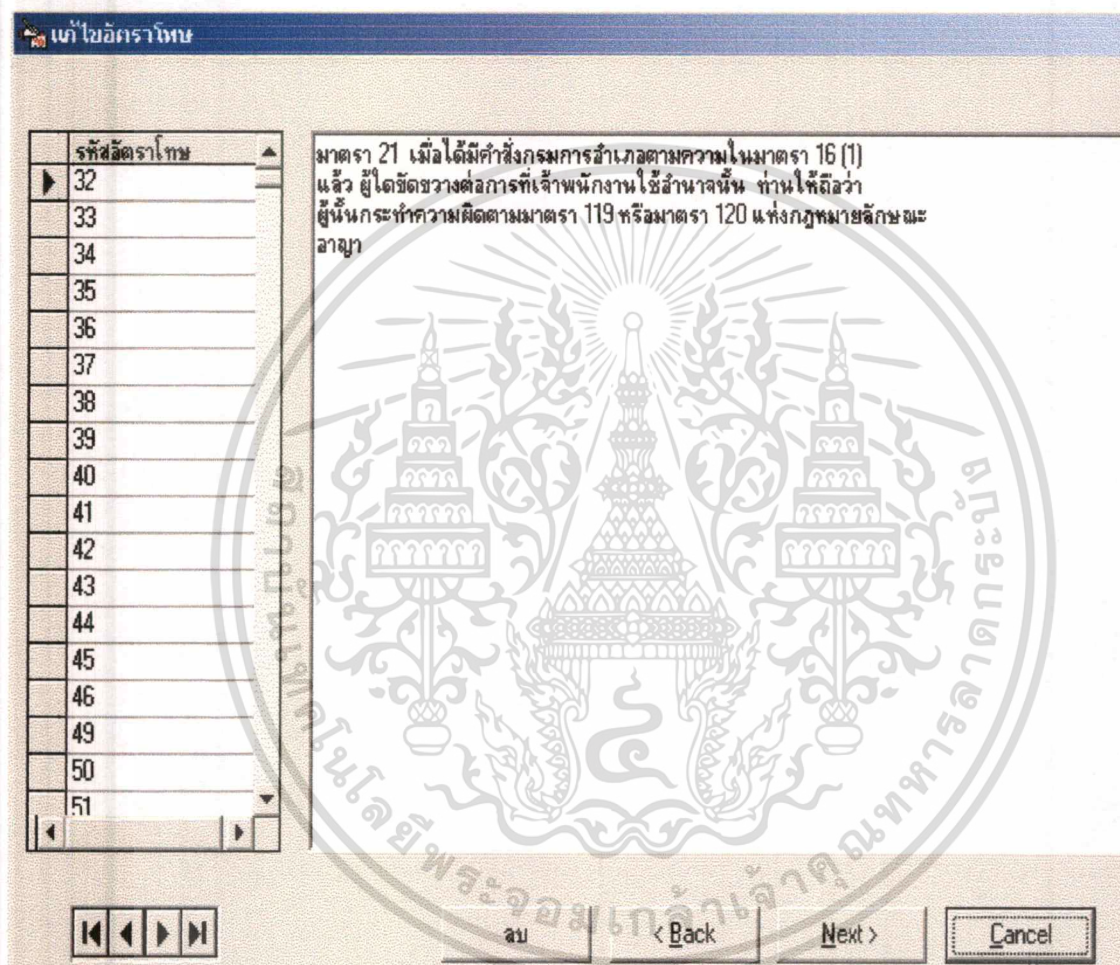

ภาพที่ 3.22 หน้าจอเพิ่ม/แก้ไขอัตราโทษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.13 หน้าจอแก้ไขอัตราโทษที่มีอยู่แล้ว

หากเลือกรายการแก้ไขอัตราโทษที่มีอยู่แล้ว จะปรากฏหน้าจอแก้ไขอัตราโทษ เลือกรัตราโทษที่ต้องการแก้ไข ซึ่งจะเป็นการให้แก้ไขรายละเอียด หากต้องการแก้ไขมาตราที่เกี่ยวข้องกับอัตราโทษให้คลิกปุ่ม Next จะปรากฏหน้าจอหน้าจอรอัตราโทษ-มาตราที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทำการแก้ไข

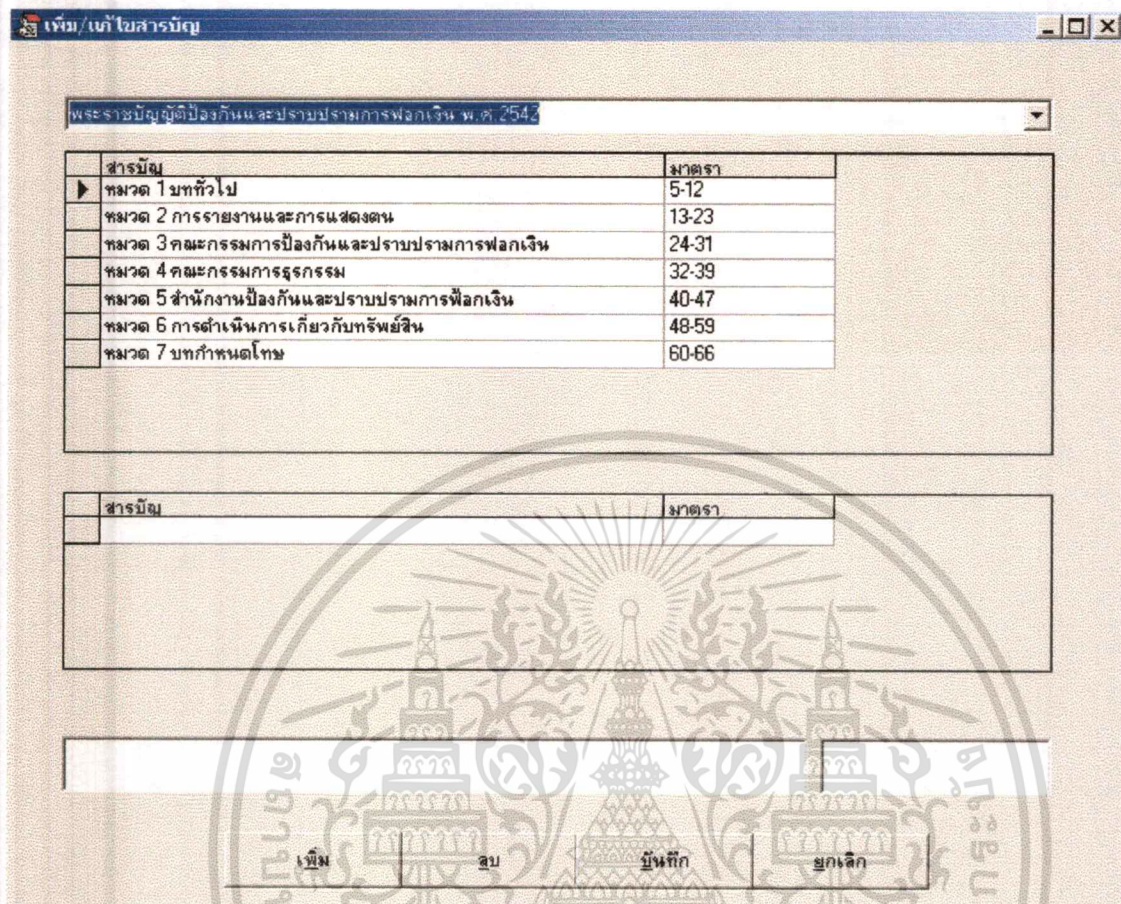

ภาพที่ 3.25 หน้าจอแก้ไขอัตราโทษ

3.3.14 หน้าจอเพิ่มรายละเอียดสารบัญญัติกฎหมาย

หากเลือกรายการนี้จะเป็นการเพิ่มและแก้ไขสารบัญญัติกฎหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.26 หน้าจอเพิ่ม/แก้ไขสารบัญกฎหมาย

3.3.15 หน้าจอค้นหา

สำหรับหน้าจอนี้ทั้งในส่วน ของ User และ Admin จะเหมือนกัน เมื่อปรากฏหน้าจอแล้ว โปรแกรมจะมีให้ Tab ให้เลือก 3 รายการคือ ชื่อกฎหมาย กฎหมาย และฎีกา

เมื่อเลือกชื่อกฎหมาย จะมี List รายชื่อกฎหมายให้เลือก เมื่อ คับเบิลคลิกรายชื่อกฎหมายใด โปรแกรมจะทำการเปิดรายละเอียดของกฎหมายฉบับนั้นทั้งหมด และสามารถดูสารบัญของกฎหมายฉบับนั้นได้ เพื่อให้ผู้ใช้ที่ต้องการดูสารบัญของกฎหมายซึ่งทำให้คล้ายกับการอ่านหนังสือกฎหมายโดยทั่วไป และยังสามารถเลือกดูได้ว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวมีฎีกาอะไรที่เกี่ยวข้องบ้าง มีรายละเอียดเป็นอย่างไร

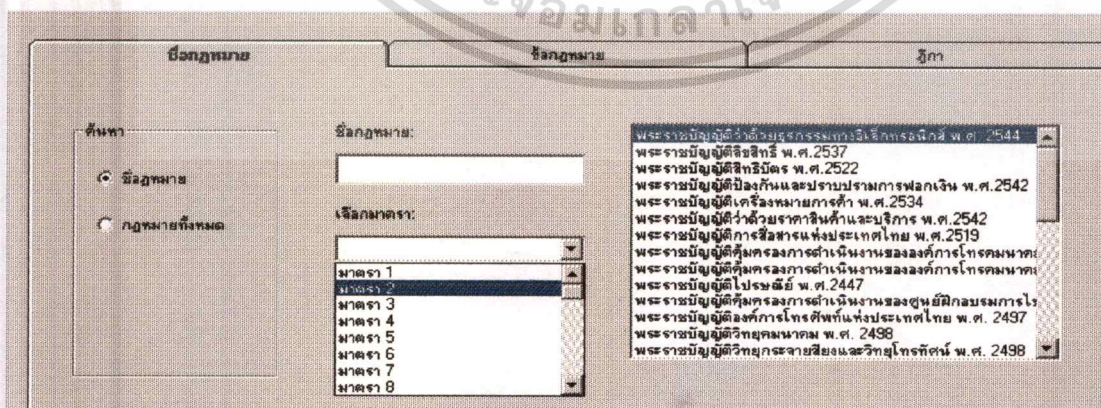
หากต้องการดูมาตราใดมาตราหนึ่ง ให้เลือกรายชื่อกฎหมายแล้วเลือกมาตราที่ต้องการ โปรแกรมจะแสดงรายละเอียดของมาตรานั้น และสามารถดูมาตราแระ มาตราก่อนหน้า มาตราถัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตราสุดท้ายของกฎหมายฉบับนั้นได้ และสามารถตรวจสอบตราบัญญัติกฎหมาย ฎีกาที่เกี่ยวข้องกับมาตรานั้นๆ และอัตราโทษ ซึ่งในส่วนของอัตราโทษนั้นกฎหมายบางฉบับก็ระบุอัตราโทษในมาตรานั้นๆเลย แต่ก็มีอีกหลายฉบับที่มีการแยกบทกำหนดโทษไว้เป็นหมวดเฉพาะ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านหนังสือกฎหมายทั่วไปจะต้องเปิดดูว่า มาตรานั้นมีอัตราโทษตามมาตราใด

เมื่อเลือก Tab ข้อกฎหมาย ผู้ใช้สามารถใช้คีย์เวิร์ดในการค้นหาได้ 3 คีย์เวิร์ด อีกทั้งคำเชื่อมระหว่างคีย์เวิร์ด ยังออกแบบให้มีความยืดหยุ่นในการค้นหา โดยมีคำเชื่อมคือ และ หรือ ไม่มี เมื่อกำหนดคีย์เวิร์ด หรือคำที่ต้องการค้นหาได้แล้ว โปรแกรมยังสามารถให้ผู้ใช้เลือกว่าต้องการค้นหาคำดังกล่าวจากที่ใด เช่น ค้นหาจากกฎหมายที่มีอยู่ทั้งหมด ค้นหาจากมาตราใดมาตราหนึ่งของกฎหมายทั้งหมด หรือจะเลือกค้นหาจากกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งก็ได้ เมื่อคลิกปุ่มตกลงแล้ว โปรแกรมจะแสดงผลลัพธ์ว่าค้นพบจำนวนกี่รายการ เมื่อดับเบิลคลิกรายการที่ต้องการ โปรแกรมจะทำการเปิดรายละเอียดของรายการนั้น พร้อมทั้งแสดงคีย์เวิร์ดที่ระบุให้ทำการค้นหาเป็นสามสี่ คือคีย์ เวิร์ดแรกจะแสดงด้วยสีแดง คีย์เวิร์ดที่สองแสดงด้วยสีน้ำเงิน คีย์เวิร์ดที่ 3 แสดงด้วยสีเหลือง และยังสามารถดูได้ว่ามีฎีกาใดที่เกี่ยวข้อง ดูสารบัญมาตรา และอัตราโทษ ได้เช่นเดียวกัน ซึ่งการที่มีคีย์เวิร์ดถึง 3 คีย์เวิร์ด และเมื่อใช้ร่วมกับคำเชื่อมทั้งสามคำดังกล่าวคือ และ หรือ ไม่มี จะเป็นการช่วยให้ผู้ใช้สามารถทำการสืบค้นข้อมูลที่มีเงื่อนไขที่สลับซับซ้อนได้ง่ายขึ้น และทำให้ผู้ใช้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด

เมื่อเลือก Tab ฎีกา ผู้ใช้สามารถใช้คีย์เวิร์ดในการค้นหา ได้ 3 คีย์เวิร์ด เช่นเดียวกัน และสามารถเลือกที่จะค้นหาจากที่ใด เช่นค้นหาจากกฎหมายทั้งหมด กฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือค้นหาจากเลขฎีกา อีกทั้งยังเลือกว่าคีย์เวิร์ดนั้นจะค้นหาจากส่วนใดของฎีกา เช่นจากฎีกาย่อสั้น ฎีกาย่อยาว หรือค้นหาทั้งสองส่วนคือทั้งหมด หรือต้องการดูว่าในปีดังกล่าวมีฎีกาใดบ้าง เมื่อได้ผลการค้นหาแล้วยังสามารถตรวจสอบได้ว่าในฎีกาดังกล่าวนั้น มีข้อกฎหมายใดบ้างที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 3.27 หน้าจอสำหรับค้นหารายชื่อกฎหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดกฎหมาย

ดูภาพที่เกี่ยวข้อง Print สารบัญ อัตราโทษ

พระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์
พ.ศ. 2537

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2537
เป็นปีที่ 49 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537"
มาตรา 2* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
* [ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 111 ตอนที่ 59 ก. หน้า 1 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2537]
มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521

ภาพที่ 3.28 หน้าจอแสดงรายละเอียดของกฎหมายทั้งฉบับ

รายละเอียดกฎหมาย

ดูภาพที่เกี่ยวข้อง อัตราโทษ สารบัญ Print

พระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์
พ.ศ. 2537

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2537
เป็นปีที่ 49 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537"

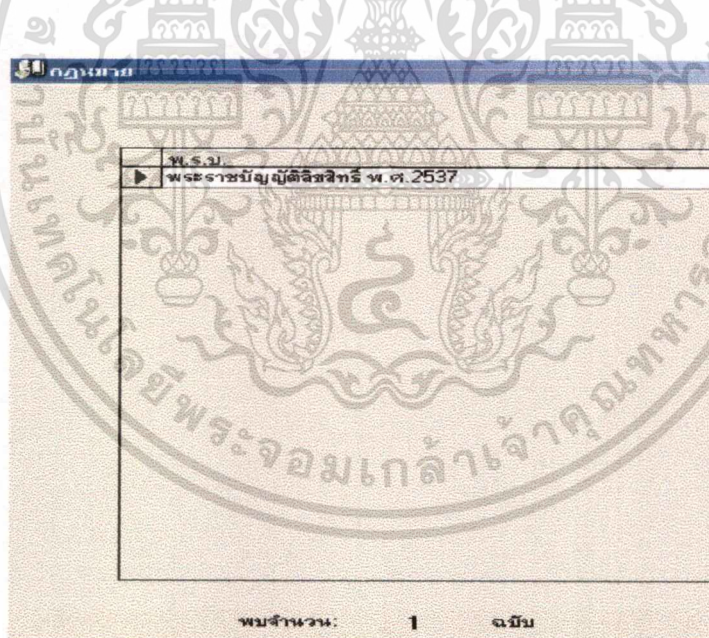
มาตราแรก มาตราถัดไป มาตราก่อนหน้า มาตราสุดท้าย

ภาพที่ 3.29 หน้าจอแสดงรายละเอียดของมาตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อกฎหมาย	ชื่อกฎหมาย
ค้นหา	<input type="text"/>
☒ ทั้งหมด	<input type="text" value="ลิขสิทธิ์"/>
☐ เฉพาะมาตรา	<input type="text" value="โปรแกรม"/>
☐ เฉพาะกฎหมาย	<input type="text" value="คอมพิวเตอร์"/>
	<input type="button" value="ตกลง"/>

ภาพที่ 3.30 หน้าจอสำหรับค้นหาชื่อกฎหมาย

ภาพที่ 3.31 หน้าจอสำหรับแสดงผลการค้นหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลขวิชา	1732/2543
	2000/2543
	1100/2537
	781/2543

พบจำนวน: 4 วิชา

ภาพที่ 3.34 หน้าจอสำหรับแสดงจำนวนวิชาที่ค้นพบ

เลขวิชา: 781/2543 มาตราที่เกี่ยวข้อง

วิชาย่อย: **วิศวกรรม, หน่วยงานสอบสวน, ینگนำพนักงานหลักฐาน, พ.ร.บ. วิทยุคมนาคมฯ** Print

781/43 ความคิดในข้อหาลักทรัพย์และข้อหาจ่วมกันงใจกระทำให้เกิดการรบกวน หรือขัดขวางต่อการวิทยุคมนาคม เป็นคดีอาญาแผ่นดินอื่นมิใช่เป็นคดีความผิดต่อส่วนตัวที่ท่ามพนักงานสอบสวนทำการสอบสวน เว้นแต่จะมีคำร้องทุกข์ตามระเบียบตาม ป.วิ.อ. มาตรา 121 วรรคสอง เมื่อมีความผิดอาญาแผ่นดินเกิดหรือล้าง หรือเชื่อได้ว่าได้เกิดขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐ ย่อมเป็นหน้าที่โดยตรงของพนักงานตำรวจที่ต้องสืบสวนจับผู้กระทำความผิดให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพื่อเอาความผิดแก่ผู้กระทำความผิดอาญาทั้งปวงตาม ป.วิ.อ. มาตรา 18 ประกอบมาตรา 121 วรรคหนึ่ง ไม่ว่าจะมีผู้เสียหายร้องทุกข์หรือไม่ ผู้กล่าวโทษผู้กระทำความผิดหรือไม่ การสอบสวนของพนักงานสอบสวน

วิชาย่อย: **ลวดลายต่อลูกคำว่าโทรศัพท์มีสื่อที่สื่อจากสถานการณ์การคำของจำเลยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายโทรศัพท์ซึ่งนับได้ว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยปริยาย เมื่อหน้ามาประกอบข้อเท็จจริงว่า โทรศัพท์มีสื่อที่นายชุตติศักดิ์มีสื่อมาจากบริษัทจำเลยผ่านทางนายมงคลนั้น เป็นโทรศัพท์ที่คนของบริษัสดังกล่าวทำการส่งกลับปรับเปลี่ยนช่องสัญญาณความถี่เป็นช่องสัญญาณโทรศัพท์มีสื่อหลายเลขของอยู่เสียหาย ซึ่งสื่อได้ว่าเป็นการรบกวนและขัดขวางการใช้โทรศัพท์มีสื่อของอยู่เสียหายอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 มาตรา 26 กับเมื่อพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาเพิ่มเติมว่าร่วมกันงใจกระทำให้เกิดการรบกวนหรือขัดขวางต่อการวิทยุคมนาคม จำเลยก็ให้การรับสารภาพอีก เห็นว่า พยานหลักฐานของโลกและพฤติการณ์แห่งคดีดังกล่าว แม้โลกจะไม่มีระดักรับยานมียืนเห็นจำเลยเป็นผู้ใช้เครื่องมีปรับเปลี่ยนช่องสัญญาณความถี่หรือถอดรหัสสัญญาณโทรศัพท์มีสื่อของอยู่เสียหายก็ตาม ก็มีน้ำหนักหนัก รับฟังได้ว่าจำเลยมีส่วนรู้เห็นเป็นใจหรือสมรู้ร่วมคิดกับพวกอันมีลักษณะเป็นความร่วมมือกันประกอบธุรกิจอันมีผลอันหนึ่ง ซึ่งนำสืบของจำเลยที่อ้างว่าไม่มีส่วนรู้เห็นในการปรับเปลี่ยนช่องสัญญาณความถี่ของโทรศัพท์มีสื่อ เป็นเพียงการเบิกความลอยๆ ของจำเลยเอง ไม่มีน้ำหนักที่อ้างพยานหลักฐานของโลกและพฤติการณ์แห่งคดีดังกล่าวข้างต้นได้** Print

ภาพที่ 3.35 หน้าจอสำหรับแสดงรายละเอียดวิชาที่ค้นพบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผล

โครงการพัฒนาระบบสืบค้นกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นการพัฒนาระบบขึ้นมาใหม่ ซึ่งยังไม่เคยมีมาก่อน จากการศึกษาและพัฒนา พบว่า ขั้นตอนในการออกแบบข้อมูลนั้นอาจไม่ยุ่งยากหรือสลับซับซ้อนมากนัก เนื่องจากมีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกันไม่มาก แต่สิ่งที่ยากในการพัฒนานั้นคือ การออกแบบรูปแบบการค้นหาให้มีความสามารถในการค้นหาได้หลากหลาย สลับซับซ้อน และเพื่อให้ผู้ใช้ที่ไม่ค่อยมีความรู้ทางด้านกฎหมายสามารถค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายได้ตรงกับความต้องการ สิ่งที่สำคัญที่สุดและเป็นสิ่งที่ยากที่สุดนั้นคือ การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันมากที่สุด เนื่องจากยังข้อมูลส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเอกสารและมักจะมีข้อมูลเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่นมีแค่ข้อมูลกฎหมาย ไม่มีข้อมูลคำพิพากษาศาลฎีกา ซึ่งในการจัดทำโครงการในครั้งนี้ได้รวบรวมข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายดังกล่าว ไว้ครบถ้วน

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 เนื่องจากคำพิพากษาศาลฎีกานั้น มีการเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงฐานข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

4.2.2 เพื่อให้ระบบมีความสมบูรณ์มากขึ้นควรมีการเพิ่มข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น พร้อมทั้งทำการตรวจสอบฐานข้อมูลให้ถูกต้อง และมีความทันสมัยเป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา

4.2.3 การใช้โปรแกรม Microsoft Access เป็นตัวจัดการฐานข้อมูลจะไม่สามารถรองรับฐานข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ได้ ดังนั้นอนาคตอาจจะมีการพิจารณาเปลี่ยนระบบการจัดการฐานข้อมูลที่ใช้ DBMS ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.2.4 ควรพัฒนาระบบให้สามารถสืบค้นผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กิตติ ภัคดีวัฒนะกุล และ จำลอง ครูอุตสาหะ. 2542. **กัมภีร์ระบบฐานข้อมูล**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไทยเจริญการพิมพ์
- กิตติ ภัคดีวัฒนะกุล และ จำลอง ครูอุตสาหะ. 2543. **การออกแบบฐานข้อมูล**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไทยเจริญการพิมพ์
- ชวลิต อรรถศาสตร์ และคณะ. 2544. **Cyberlaw กฎหมายกับอินเทอร์เน็ต**. 1. กรุงเทพฯ : โปรวิชั่น.
- ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ และคณะ. 2545. **คำอธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์**
พ.ศ.2544. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ.
- ดวงแก้ว สวามิภักดิ์. 2540. **ระบบฐานข้อมูล**. กรุงเทพฯ : เอช.เอ็น.กรุ๊ป.
- ไพรัช รัชชพงษ์ และคณะ. 2544. **กฎหมายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียม** กัน. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2535. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป**. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2544. **โครงการพัฒนากฎหมายเทคโนโลยี**
สารสนเทศ. 2. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ.
- สมสกุล จันทรสูต. 2543 **รวมกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขานุการ
คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ.
- <http://tanay.hypermart.net/>
- <http://www.krisdika.go.th/index.html>
- <http://www.lawonline.co.th/>
- <http://www.meechailaw.com/>
- <http://www.oic.thaigov.go.th/ginfo/>
- <http://www.siamlaw.com/>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อผู้เขียน	พันตำรวจโท ไพบูลย์ น้อยหุ่น
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 24 กันยายน 2509
สถานที่เกิด	อำเภอตากดี จังหวัดนครสวรรค์
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต
สถานที่สำเร็จการศึกษา	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
ปีที่สำเร็จการศึกษา	พ.ศ. 2531
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2531 – 2533	รองสารวัตรสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน
พ.ศ. 2533 – 2537	รองสารวัตรป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจนครบาล พหลโยธิน
พ.ศ. 2537 – 2540	รองสารวัตรป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจนครบาล ตำราญราษฎร์
พ.ศ. 2540 – 2541	รองสารวัตรกองกำกับการสืบสวนสอบสวนตำรวจนคร บาล 2
พ.ศ. 2541 – ปัจจุบัน	สารวัตรงาน 2 กองกำกับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้